

Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE. UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7391

Marți 4 iulie 1967

6 PAGINI — 30 BANI

ÎN ZIARUL DE AZI: ■ Din nou cu trenul pe liniile secundare ■ Faptul divers ■ Prin farmacii, după medicamente ■ Ipostaze ale experimentului artistic ■ Un teatru care cultivă cu pasiune piesa românească: Teatrul „Al. Davila” din Pitești ■ Răsfoind presa străină — „Măsurile draconice ale dictaturii”

Ieri a început în Capitală CONSĂTUIREA PE ȚARĂ A LUCRĂTORILOR DIN INDUSTRIA CHIMICĂ

În sala Ateneului român au început luni dimineață lucrările Consfătuirii pe țară a lucrătorilor din industria chimică, organizată din inițiativa C.C. al P.C.R. și a Consiliului de Miniștri.

La consfătuire iau parte delegați ai colectivelor din unitățile industriale chimice, precum și reprezentanți ai altor ramuri ale economiei naționale, numeroși invitați.

Participă, de asemenea, membri ai C.C. al P.C.R. și Consiliului de Miniștri, conducători de instituții centrale, oameni de știință, activiști de partid, de stat și ai organizațiilor obștești, cadre din învățământul superior.

Asistența a întâmpinat cu vîl și puternice aplauze pe tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Bîrlădeanu, Alexandru Drăghici, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Leonte Răutu, Iosif Banc, Petre Blajovici, Janos Baczko, Petre Lupu, Manea Mănescu, Gheorghe Gaston Marin, Roman Moldovan, care iau parte la lucrările consfătuirii.

Rostind cuvîntul de deschidere a lucrărilor consfătuirii, tovarășul Alexandru Drăghici, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., a spus:

Prima consfătuire pe țară a lucrătorilor din industria chimică are sarcina de a dezbate problemele tot mai mari și complexe care stau în fața acestei ramuri economice și a altor sectoare ale economiei naționale, chemate să sprijine dezvoltarea chimiei în România.

Ca și celelalte consfătuiri care s-au ținut pînă în prezent, și aceasta se înscrie pe linia metodei de muncă promovate de conducerea partidului nostru, de a se consulta și a dezbate cu muncitorii, specialiștii, inginerii, cu toți oamenii muncii aspectele principale ale dezvoltării economiei naționale, în scopul de a găsi căile și mijloacele pentru continua îmbunătățire a activității în toate domeniile.

Se află în sală muncitori și maeștri de înaltă calificare, tehnicieni și ingineri din serviciile de concepție, din secții și ateliere, specialiști din institutele de cercetări și proiectări, din laboratoarele uzinale, economiști, conducători de întreprinderi și institute, oameni de știință, lucrători din aparatul de partid și de stat, care, cu competență și simț de răspundere, pot da soluții valoroase problemelor actuale și de perspectivă ale industriei chimice.

Prezența la consfătuire a conducerei de partid și de stat, în frunte cu tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, arată încă o dată atenția de care se bucură industria chimică, ramură în care își desfășoară activitatea aproape 120.000 de lucrători animați de dorința de a-și spori aportul la întărirea și ridicarea patriei, la desăvîrșirea construcției socialiste.

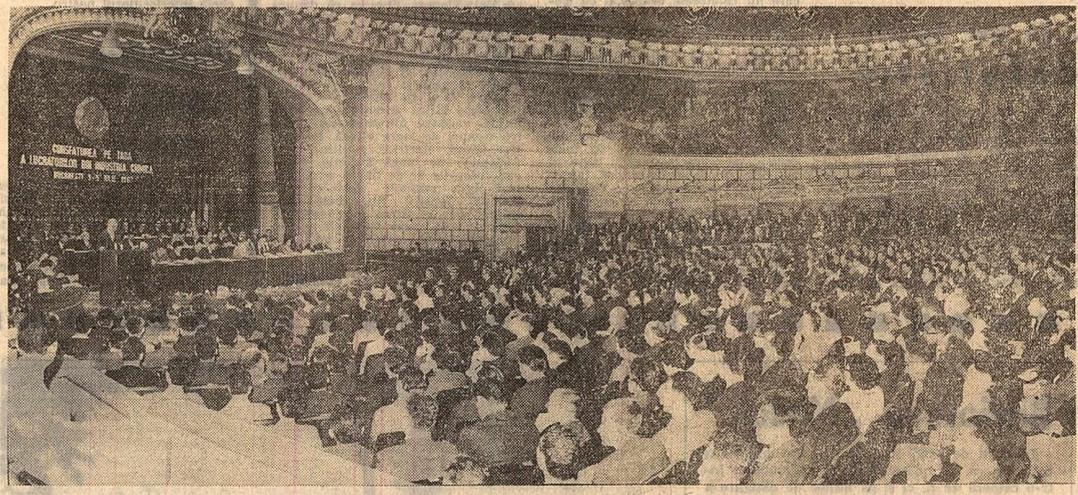
Actuala consfătuire a fost precedată, după cum știți, de dezbateri rodnice în majoritatea fabricilor, uzinelor și combinatelor chimice, în institutele de cercetări și proiectări, la care au participat zeci de mii de muncitori, tehnicieni, ingineri, economiști. A fost analizată multilateral și aprofundat situația din unități, s-au făcut numeroase propuneri, care, aplicate în practică, vor duce la ridicarea pe o treaptă superioară a întregii activități viitoare.

Ne exprimăm convingerea că delegații și invitații vor dezbate problemele esențiale ale muncii din industria chimică, vor dezvălui și supune criticii neajunsurile ce se mai manifestă, iar pe baza experienței pozitive acumulate vor face propuneri valoroase pentru îmbunătățirea activității în toate domeniile și în toate sectoarele, potrivit sarcinilor trasate de cel de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român.

Discuțiile ce urmează să aibă loc timp de trei zile în ședințe plene și pe secții de specialitate, vor constitui, fără îndoială, încă o mărturie a hotărîrii ferme a lucrătorilor din industria chimică de a-și îndeplini sarcinile de răspundere ce le revin din mărețul program al partidului de ridicare pe o treaptă nouă, superioară, a procesului de desăvîrșire a construcției socialiste în țara noastră.

Delegații au ales apoi organele de lucru ale consfătuirii.

În continuare, tovarășii Gheorghe Gaston Marin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a prezentat raportul privind dezvoltarea industriei chimice și sarcinile ce revin acestei ramuri din documen-

În timpul lucrărilor consfătuirii

Foto: M. Andreescu

telem Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român.

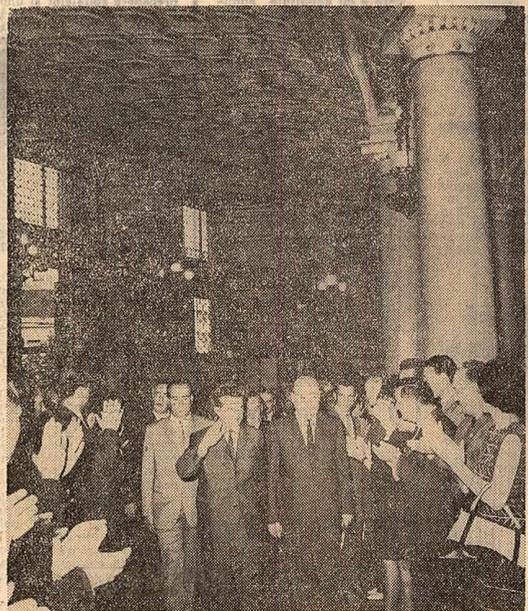
În ultima parte a ședinței de dimineață au început discuțiile, asupra raportului prezentat.

Au luat cuvîntul: Aurel Teodoru, director general al Combinatului chimic Borzești, Teodor Antonescu, inginer șef al Combinatului de fibre artificiale-Brăila, Florian Salca, director general al Combinatului de îngrășăminte chimice-Turnu Măgurele, Ștefan Stoian, cuptor șef la Uzina de superfosfați și acid sulfuric-Năvodari, Augustin Korob, inginer șef mecano-energetic la Combinatul chimic-Făgăraș, Nicolae Giosan, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, Tănase Volintiru, director general al Uzinei de anvelope „Danubiana”-București, Ion Popescu, adjunct al ministrului industriei ușoare, Elena Gabor, tehnician la Combinatul petrochimic-Ploiești, Spiridon Petrescu, director al Uzinei de medicamente-București, Matei Ghișiu, ministrul construcțiilor pentru industria chimică și rafinării, Radu Manoliu, secretar al Comitetului regional-Bacău al P.C.R., Ladislav Miklos, operator chimist la Combinatul de

îngrășăminte azotoase-Tg. Mureș, Ion Petcu, șeful secției de electroizolații la Uzina de aluminiu-Slatina, „Petroz”-Ghișan, șeful serviciului de cercetări de la Combinatul de cauciuc sintetic și produse petrochimice din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, Constantin Tapu, secretarul comitetului de partid al Uzinelor de produse so-lice-Govora și Gheorghe Paftală, director al Uzinei de prelucrare a maselor plastice-Iasi.

O telegramă sosită în timpul lucrărilor consfătuirii a vestit celor prezenți că lucrătorii de pe șantierele Uzinei de aluminiu din Slatina au îndeplinit în proporție de 60,5 la sută planul de construcții și montaj prevăzut pentru acest an. Participanții la consfătuire au salutat cu vîl aplauzele succesului harnicilor muncitori de pe șantierele din Slatina.

După-amiază, lucrările consfătuirii s-au desfășurat pe secții de specialitate: organică și medicamente, metalurgie neferoasă; petrochimie, fibre, mase plastice, cauciuc; celuloză și hîrtie; îngrășăminte și anorganică; mecano-energetică. Lucrările consfătuirii continuă. (Agerpres)

Participanții la consfătuire întîmpină cu vîl și puternice aplauze pe conducătorii de partid și de stat

Foto: Agerpres

ÎN PAGINA A III-A

RAPORTUL PREZENTAT DE TOVARĂȘUL GHEORGHE GASTON MARIN

În ospeție la „CERCUL GOSPODINELOR”

Mă aflam deunăzi, la un ceas după asfințit, în Piața Neamț, sus pe muntele Cozia, la „Cercul Gospodinelor” — unul dintre cele mai interesante și mai originale restaurante pe care le-am putut vedea în desele mele peregrinări reportericești. Înfățișarea de ansamblu a localului, ca și detaliile de construcție recomandă restaurantul a fi o casă țărănească de prin părțile locului, strămutată pe vîrf de munte. Dar arhitectura construcției interesează mai puțin pe vizitator. Avînd în exclusivitate funcții gospodărești, „casa” nu reprezintă pentru client decît izvorul bunăților culinare care sînt servite la mesele din ogradă. Iar ogradă! Acesta este punctul de atracție! Imaginați-vă o arie de vreo 2-4 sute de metri pătrați, străjuită jur-împrejur de brazi și molizi falnici. La o margine a ogrăzii, un preleac înalt și subțire, cu cioatele încărcate de oale și ulcioare noi, veghează asemenea unui majordom întreaga mișcare din jur. Din loc în loc — căpițe tugiuate de fin cu pai galbui. Și, răspindite pe toată această arie — mesele. Unele sînt confecționate din lemn subțire, sculptat, altele rezultate din retezarea unor trunchiuri de copaci seculari. Scaunele — rețevae din butuci de brad.

La acea oră, totul era învăluit de lumina palidă a „opaițelor” electrice și — deopotrivă — de lumina lunii. Nimic fals, nimic strident, într-ait se asemănă „Cercul gospodinelor” cu o casă și o ogradă țărănească, pregătite pentru sărbătoare.

Eram la o masă împreună cu Dumitru Mironescu și Florin Dumitru, directori ai TAPL, precum și cu directorul adjunct al Direcției comerciale regionale.

Primul director zise: — Cînd am pornit noi să organizăm pe acest vîrf de munte localul pe care îl vedeți, nu bănuiam că despre el o să se ducă vesele nu numai în împrejurimi — necum peste țări și mări. Nu luai drept exagerare cele ce v-am spus — aici, la noi, vin și revin străinii pe capete.

A fost greu cu concepția, spusese cel de-al doilea director. Nu știam pur și simplu căm ce înfățișare să dăm localului. Cînd am stabilit să-l organizăm în chip de casă țărănească, am plecat mai mulți înși la țară, am intrat în

Ch. GRAURE

(Continuare în pag. a V-a)

ancheta socială Adaptarea citadină (II)

Noțiunea de cetățean s-a născut o dată cu apariția primelor așezări urbane în lumea antică. Dar noile relații sociale care au dus la înviorarea orașelor au impus și schimbarea noii leni, dreptul civil, după cum arată și numele, fiind inițial un compendiu de norme și reguli adresate celor ce locuiau în civitas, în cetate.

Există oare o conexiune a orașului față de locuitorii săi?

— Mai exact, a locuitorilor față de ei înșiși, precizează tov. Vasile Pavileu, procuror la procuratura orașului Suceava. E o constrîngere impusă de conviețuirea în condițiile aglomerării urbane. La sat, fiecare familie își are, de regulă, casa, fîntina, ograda proprie, densitatea populației e scăzută, contactele, relațiile între oameni sînt mai rare, mai puțin intense decît la oraș. „Cite bordeie, atîtea obiceiuri”, era o vorbă. Ei bine, la oraș obiceiurile individuale tind să se supună unor norme de conduită generală fără de care aglomerarea citadină ar fi imposibil de suportat.

Ani de școlarizare

Orașul e o școală complexă, un mediu educativ; urbanizarea înfățișează nu numai viața materială, ci și mentalitatea oamenilor. În primul rînd, le dezvoltă avantajele dar și disciplina confortului, răbdarea de a avea apă caldă la robinet, de pildă, dar și rigoriile unei bune întrețineri a instalațiilor sanitare, electrice etc. Se impune astfel noțiunea de respect față de bunurile comune, față de vecini, față de normele etice, față de ținuta vestimentară. Îngrădită s.a.m.d. Orașul îl învață pe om să devină mai sociabil și nu întîmpină cu ostilitate și sinonim unelori cu civilizată, procesul urbanizării înseamnă, în multe privințe, urcșul pe treptele civilizației. Am considerat că cel mai sensibil altmetru pentru a detecta cola atînsă în această ascensiune pe scara urbanizării e locușia, căminul citadin pe care proaspătii orașeni și-l-au alcătuit.

„În condițiile dificile ale unui apartament împărțit între familii și celibatari (altă anomalie administrativă care s-ar putea soluționa) sotiți Mărgineanu, veniți la Suceava din stetele regiunii, și-au mobilat cu gust o încăpere. De la curățenia parchetului și pînă la atenția față de flece amănunt se simte mîna unor oameni conștienți, dragoșii pentru frumos, saltați de la condiția satului la confortul superior al orașului.

— În cele 108 comitate de bloc, cu aproximativ 1.000 de membri, ne relatează tov. Edmund Olariu, șeful comisiei organizatorice a sfatului popular orășenesc, marea majoritate o reprezintă oameni veniți din mediul rural. De ce? Fîntăzînd s-a constatat că sînt mai gospodari, se îngrijesc mai atent de întreținerea locuințelor.

Nu contestăm această afirmație, dar trebuie să spunem că alte probleme sînt în discuție. Într-un apartament ne-au deosebit, am văzut apartamente cu parchetul stricat, cu instalații defecte, cu o singură rozetă la patru robinete etc. Dacă astfel de aspecte se pot consemna

după o vizită făcută mai mult sau mai puțin la întîmplare, ne intrabăm cum trebuie să arate cele 200 apartamente cu degradări înregistrate în evidențele întreprinderii de gospodărie orășenescă.

În multe privințe vîna o poartă locatarii, dar sînt destule situații în care defecte de construcție, reparații făcute de mîntuială duc la deteriorarea prematură a instalațiilor și amenajărilor din noile blocuri. Tov. Vichențiu Gurju, președintele comitetului de bloc din str. Alexandru cel Bun nr. 14, ne confirmă observațiile: unele finisări și lucrări în termenul de garanție a blocului nu s-au mai efectuat, apa caldă picură cînd și cînd, un solar pentru copii a fost situat chiar sub ferestre, astfel blocuri nu au acces la arterele de circulație decît prin poteci, ceea ce ridică probleme la transportarea mobiliei.

Care sînt raporturile locatar-locatar, locatar-administrație? Din 1962 și pînă acum numărul de contractenți se menține constant — cu puțin peste 400 anual, dar nu se spune că s-a modificat conținutul infracțiunilor, devenind mai... pozitiv, că certurile, lovirile, strîcăturiile etc. sînt mai rare. Și totuși, uneori o petrecere de familie, ca să pomenim una din cele mai nevinovate contravenții, turbură somnul unui bloc întreg. „Sînt unii care mai confundă încă blocul cu tolosca”, remarcă, plastic, cineva.

Suburbia — o fază obligatorie?

Imaginea unui oraș se alcătuește nu numai din peisajul său arhitectonic. Viața și mișcarea străzii, ținuta pietonilor, aspectul magazinelor contribuie mult la caracterizarea unui oraș, sintetizînd și mentalitatea, psihologia locuitorilor săi.

— Cînd, cu ani în urmă, am venit în Suceava, povestese tov. Vasile Frimonescu, medic la policlinica orașului, am avut impresia că am pătruns într-un tîrș sau mai exact într-un cartier de periferie. Sub ochii mei, periferia s-a transformat într-un oraș autentic. În această ambianță modernă, atitudinile, gesturile, expresiile suburbane devin anacronice, supărătoare. Desigur, dacă le raportăm la evoluția generală a orașului, ele par și chiar sînt niște amănunte. Dar, în definitiv, viața cotidiană a unui oraș nu se compune din amănunte? Uneori acestobuzele au întîrzieri? Uneori, totobuzele provoacă îmbrînceli și vîscerării la ambelze usi; alții, înțînesteșoferi care se poartă grosolan. La cofetăria din blocul-țurci te ofeă cupa de înghețată fără farfurie și fără un pahar de apă.

Prin contactul lor direct și permanent cu consumatorii, lucrătorii din rețeaua serviciilor publice au

Paul DIACONESCU

(Continuare în pag. a II-a)

Relațiile interoccidentale EVOLUȚIA CRIZEI DE ÎNCREDERE

O subită pasiune pentru geografie pare să fi pus stăpînire pe anumiți oameni politici din S.U.A. În declarații apărute în presa țării și continente sînt discutate ca niște simple piese de sah și reamplasate pe harta terestră, oceane devin un soi de lacuri sau nisîne particulare, distante de mii de kilometri sînt anihilate dîintr-un condei.

Citești și parcă nu-ți vine să crezi: spațiul vest-european dependent de N.A.T.O. este considerat „flancul rășăritean al teritoriului american” (New York Times); „Statele Unite sînt o putere europeană chiar din punct de vedere geografic”, stîlt fiind că în epoca noastră distanțele nu mai contează (Acheson, fost secretar al Departamentulu-

lui de Stat), „evenimentele reafirmă poziția Atlanticului ca prima Mare Nostărum a Washingtonului” (Christian Science Monitor). Departate de a fi simple jocuri de cuvînte, aceste ciudate considerente geografice vădesc o concepție politică cu contururi precise, sînt expuse într-un moment bine definit și vizează un anume scop. Ele împleteesc atrăgerea de atenție cu apelul, sînt enunțate în contexte care îmbrînă argumentul politic cu avertismentul abia voalat. Scoase la iveală într-o perioadă cînd „criza de încredere” în relațiile americano-vest-europene pare a se apropia de un punct de fierbere, ele sînt fluturate în direcția Europei occidentale.

Observatoriul politic de o parte și de alta a Atlanticului sînt unanima în aprecierea că dezvoltarea noulor tendințe în Europa occidentală, spre eliminarea dominației politice și economice a S.U.A., ar presupunera depășirea a independenței și drepturilor suverane a statelor respective au adus în cel mai mare impas de pînă acum politica europeană a Washingtonului. Pronunțîndu-se pentru o reevaluare drastică a acestei politici, mulți comentatori americani analizează evoluția de pînă a acum a tacticilor folosite de-a lungul anilor de cercurii conducătoare din S.U.A. în raporturile cu statele vest-europene, cîntînd, în lumina acestei analize, o so-

Ca în povestea cu ucenicul vrăjitor

A trecut aproape un veac și jumătate de cînd James Monroe, fost președinte al S.U.A., a raportat în fața Congresului (Continuare în pag. a IV-a)

FAPTUL DIVERS

Perplex

Statul popular al comunei Moldoveni (Roman) a trimis Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale o scrisoare prin care solicita să se indice locul actual de muncă al dr. Traian Ionescu, deoarece acesta are o imputație de 1176 lei pentru convorbiri telefonice particulare. Ministerul ne trimite nouă scrisoarea s-o publicăm, cerind concursul cetățenilor, deoarece „Ministerul nu cunoaște unde funcționează în prezent” doctorul îndatorat.

Bine, totuși, iată, o publicăm. Dar să știți: cu chestiunea aceasta că ministerul nu poate să afle unde lucrează unul din cadrele sale, ne-ați făcut praf! Așteptăm concursul dv. să ne venim în fire.

Hecatomba rațelor

La rățarie a fost tragedie. Picu bielele rațe cu ciocul în iarbă, răpocate, una după alta: 1, 2, 3... 2.200. Alte 1.000 sînt pe ducă. Acest tablou l-am înfățișat la cooperativa agricolă de producție din Navov (Alexandria). Moartea rațelor era o greșelă. Palmipelele au pierit intoxicate cu medicamente. Cercetările sînt în curs. Deocumdată, vinovății nu sînt stabiliți. S-a stabilit însă că vor plăti cu siguranță pagubele. Se înțelege, doar nu va arunca nimeni „moartea în giste”.

Ocupat!

Un corespondent voluntar, Mihail Vlad, ne scrie că în ziua de 29 iunie a așteptat, în Tirgoviste, timp de 2 ore să obțină o legătură telefonică... cu Ploieștiul. (Situția aceasta dăinuie de multă vreme). La insistențele sale, supraveghetoria l-a răspuns: „Toate telefoanele sînt deranjate. Papitul este cunoscut și la minister”. Vai, dacă așa stau lucrurile, noi ne retragem. Tot din motive de... deranjamente!

„Castelanii”

Dacă dorii să le scrieți, adresa lor este următoarea: Hunedoara, Castelul Huniașilor. Nu sînt descendenții vechilor castelanii, ci simpli cetățeni care și-au stabilit domiciliul în curtea exterioară a acestui monument istoric. Și ca să se simtă ca la ei acasă, și-au aranjat gospodăria după toate regulile domestice: cu cîțel și purcel (la propriu, nu la figură). Viața la castel se pare că le place grozav, mai ales că din „grăja” statului popular orășenesc s-a deschis căminul în fața podului de acces al castelului și o baracă cu băuturi alcoolice. Oare cît timp vor mai primi „castelanii” corespondența pe această adresă?

Inimă de piatră!

Am refuzat să credem. Trista veste depășea orice închipuire. De aceea, am verificat. Și Focșanii ne-au confirmat: „Așa este, femeia decedată e arestată”. Cite femei nu își doresc un copil! Ea l-a făcut și l-a dat pierzaniei. Avea 20 de ani și era invătătoare în Hîngulești (Focșani). Ecaterina Ungrea. Nemăritată. În urma unor legături amoroase a rămas gravidă. Venind în vremea să nască, și-a făcut valiza și a plecat spre București. A revenit în comună cu aceeași valiză, în care pruncul a murit asfixiat printre lenjeria ei. Din ce-o fi zămislită ființa asta cu chip de femeie? Instanța va fi necruțătoare. Pentru demnitatea și simțămintele curate ale tuturor mamelor.

Urmărirea s-a sfîrșit

Brăila. Urmărirea a început. Urmăritul: tînăra R. S. Urmăritorul: Cristea Cloșca (cu domiciliul stabil în comuna Cloșca-Doboceni). Pentru a scăpa de insistențele triviale ale urmăritorului, fata a cerut protecție militiei orașului. Afară, în stradă. Cristea Cloșca o aștepta. Un lucrător de miliție l-a invitat îndămurat pentru cercetări. A refuzat. Mai mult, a îndrăznit să lovească pe milițian și apoi să fugă. A început o nouă urmărire. Acum era urmărit... urmăritorul. Cetățenii i-au dat drumul. L-au prins și l-au predat organelor de miliție. Huliganul va fi judecat pentru ultraj și violență. A găsit ce-a urmărit.

Rubrică redactată de Ștefan ZIDARIȚĂ Ștefan DINICĂ cu sprijinul corespondenților „Scinteia”

Din nou cu trenul pe liniile secundare

Cu aproape șase luni în urmă a fost publicat în coloanele ziarului un articol despre condițiile de călătorie pe liniile secundare, în care erau înfățișate unele aspecte ale calității serviciilor pe aceste linii. Unele deficiențe erau mai greu resimțite din cauza iernii. Ce s-a schimbat între timp? Cum se călătorește acum pe aceste linii?

„Într-adevăr, trenurile sînt aglomerate, dar se călătorește mai bine decît cu cîtiva ani în urmă. În definitiv, ce pretenție putem avea: vagoanele sînt mai vechi, cam puțin la număr; ca pe liniile secundare. Dar se poate călători. — Iată o frîntură din discuția avută cu subșeful stației Ploiești-Stud. Ion Tolea, despre condițiile în care se circulă cu trenurile locale; unii le denumesc și de navetisti.

Liniile secundare, trenurile locale fac parte dintr-un sector al C.F.R. în care s-a moștenit o situație deosebit de dificilă. Pe parcursul anilor acestea au beneficiat de unele îmbunătățiri. La solicitarea unor mari întreprinderi și centre muncitorești pentru îmbunătățirea și întinerii, exploatarea mai rațională a vagoanelor și ameliorarea condițiilor de călătorie. Totuși, pe multe linii secundare, condițiile de călătorie sînt încă nesatisfăcătoare.

Gara Ploiești-Stud în preajma orei șase dimineața. Cursa 8332 de la Urziceni intră pufînd în gară. În vagoane — o adevărată baie de aburi, iar pe scări oamenii aflînd cîciocina. Călătorii, muncitori la diferite întreprinderi din oraș, coboară. Nu trece o jumătate de oră și sositese fetele gemăan al acestei curse, care poartă numărul 8338. Aici s-a călătorit în condiții mai bune.

Dar, numai în unele stații, unde trenul venit de la Urziceni „a făcut un pui”, cum îmi explică citiva călători. Adică s-a împărțit în două, deși venise gata aglomerat, așa încît majoritatea călătorilor au trebuit să se urce înghesuie în prima jumătate. Iată cum o intenție bună — aceea de a se deservi călătorii de pe traseu cu două trenuri, la intervale de timp apropiate — se transformă într-o chestiune formală și chiar în reversul intenției inițiale. „Așa s-a hotărît sus” — ni s-a explicat. Este de sperat că cei de „sus” vor pune sarcinile de acord cu necesitățile.

Cu trenul-cursă 8312 de pe linia Ciocina-Titan vin la lucru, în primul schimb, circa o mie de abonați ai Uzinei „23 August”, mulți de la Uzinele „Republica”. F.M.U.A.B. Într-o zi, în condiții deosebite, fabrica de sticlă de beton, fabrica de cabluri și materiale electrotehnice, fabrica de încălziminte Progresul, I.O.R., Granitul și din alte întreprinderi ale Capitalei. Se călătorește greu, în condiții proaste, pe scări, lampoane și chiar pe acoperișul vagoanelor. Păreșea șefului stației Titan, Ioan Macarșchi? Totul e simplu: „Trenul are aproximativ 1.200 de locuri. Este o garnitură mare. Nimeni nu ne-a reclamat că nu se poate călători. Da, e aglomerat. Ce să-i faci. Asta-i situația...”

Afirmările celor doi șefi de stație, puțin deosebite între ele, exprimate, de fapt, optica unor organe ale C.F.R. În ceea ce privește felul de deservire a călătorilor pe liniile secundare, „Nu putem avea pretenția ca să călătorești în loc pe linia secundară”. Încearcă să ne convingă un interlocutor din partea Direcției regionale C.F.R. București, Firește, dar între condițiile oferite pe unele linii secundare și cerințele unei elementare deserviri civilizate este o distanță cam mare.

Prețul de vânzare al acestei biblioteci este următorul: corp A — 422 lei, corp B — 466 lei, corp C — 527 lei, corp D — 501 lei și corp E — 447 lei.

...și ce spun căferiștii

Ne-am interesat la conducerea Direcției regionale C.F.R. București despre condițiile de călătorie, despre adaptarea graficelor la nevoile orașelor din întreprinderi. Cîteva răspunsuri au fost adoptate operativ. Astfel, orașul cursă 8319 pe traseul Titan-Oltenița a fost decalat în raport cu nevoile schimbului II al uzinei „23 August” din Capitală. Într-un mod asemănător a fost reorganizată circulația pe cursele 8321, 8322, 8323 și 8324 între Oltenița și Oltenița-Port.

În conformitate cu cerințele muncitorilor de la șantierele navale. Alte 36 de propuneri, făcute în cadrul Direcției regionale C.F.R. București, își vor găsi oglindirea în nou mers al trenurilor, care va intra în vigoare la 1 octombrie. Unele propuneri nu au putut fi acceptate: a) propuneri de trenuri rapide sau accelerate de cursă lungă în stații mici, apropiate de București, cu trafic de pasageri redus sau decalarea unor grafice de trenuri care ar avantați muncitorii unor întreprinderi în dauna altora.

Trenul, la fel ca și autobuzul, troleibuzul sau tramvaiul, a devenit și este pe cale să devină din ce în ce mai mult un mijloc pentru transportul cotidian al călătorilor spre și de la locul de muncă. Creșterea mersului nu numai la noi, ci și în multe alte țări, numărul acestora care locuiesc în localități din preajma orașelor în care lucrează, al acestora care nu călătoresc ocazional cu trenul, ci zilnic, este în creștere. Într-o măsură însemnată de navetisti sătănișali și totuși așa-zisii călători ocazionali.

Dar feroviarilor au și ei pretențiile lor justificate la călători. Să folosesc vagoanele în condiții bune, să respecte regulamentul căilor ferate. De aceea, punîndu-le și pe talgerele aceluiași cîntar, trebuie să constatăm că unii călători certai cu disciplina îngreunează și în condițiile de călătorie prin condusii lor necorespunzătoare în gări sau trenuri.

Nu numai organele C.F.R., dar și unii călători reclamă, pe bună dreptate, divizi turbulente și huliganice, dintre care unul pătrund în trenuri în stare de ebrietate, provoacă scandaluri, acostează diferiți călători, alții monopolizează compartimentele, blocîndu-le și sporînd aglomerația, alții încearcă să vîndă chilipiruri la navă. Se cere din partea personalului căilor ferate să acționeze energic împotriva unor astfel de călători, iar din partea publicului călătorilor o opinie de masă întransigentă împotriva unor asemenea manifestări. Cu ajutorul miliției am aflat numele și locul de muncă ale citorva dintre aceștia. Iată-le: Gheorghe și Ion Vasile din Slobozia-Moara, raionul Răcari, salariați la fabricii „Electrofor”. Petre Stancu din Fundeni-Frunzănești, raionul Oltenița, muncitor la fabrica de cabluri și materiale electrotehnice, Boboc Florin din Gălățeni-Videle, muncitor la uzina „Vulcan” din Capitală, Ion Mărgulea din Smîrdănuș-Ploiești, salariat la uzina „Măi”-Ploiești. Sperăm că denunțarea unor astfel de fapte huliganice va găsi ecoul cuvenit în rândul colectivităților respective.

După cum s-a văzut mai sus, liniile secundare se bucură, din păcate, în continuare de o atenție...secundară. Deși cu totii avem ocazia să vedem altele schimbări pe calea distanță lungă? Nu, dimpotrivă, trenuri de mare viteză, locomotive Diesel electrice, garnituri confortabile de lungă distanță. Poate sînt trenurile de pe liniile secundare mai puțin rentabile decît cele de distanță lungă? Nu, dimpotrivă. Atunci este și firesc să punem în treabă: de ce se face atât de puțin pentru îmbunătățirea condițiilor de călătorie pe aceste trasee?

AI. PLAIȘU

Biblioteca „Milcov”

Iubitorii de cărți știu cît de mult pretuiește o bibliotecă, nu numai ca mijloc de păstrare a cărților. Dintre diferitele modele produse de întreprinderile Ministerului Economiei Forestiere pe care magazinele de specialitate le oferă, biblioteca „Milcov” se distinge prin deosebite calități estetice și practice. Cele cinci corpuri, prin suprapunere sau alăturare, pot servi la multiple combinații, după gust sau după specificul încăperii unde urmează să fie instalată.

Amplasarea farmaciilor

În Resita există patru farmacii, un punct farmaceutic și două puncte concentrate în partea centrală a orașului. Unele cartiere masiv populate — „Govindarii” (cu circa 6.000 de locuitori), „Morosa” — sînt vitregite din acest punct de vedere. (Constatări ale apartin corespondentului nostru voluntar Nicolae Golopențiu). La fel stau lucrurile și în Caracal. Cele trei farmacii sînt „îngrămădite” în centru. Cartierul „Bolid” are aproape 7.000 de locuitori și nu dispune nici măcar de un punct farmaceutic; la fel, cartierul „Gară”, unde vitregite peste 30 la sută din populația orașului (Nicolae Bîta). Nedreptățile sînt, în această privință, și noile cartiere — „Măi” și „Grivița” din Tr. Jiu (Zamfir Podăriță), „Dărmănești” din Piatra Neamț (Petre Constantin) și a. O. O. Oficiile farmaceutice regionale, împreună cu stațiile populare o-răsenesci respective, ar trebui să pună capăt acestei înegalități în amplasarea unităților farmaceutice.

Urgențele și birocrăția

Soții Nicoleta și Emil Băntă, din Drăgășani, ne-au relatat următoarea întâmplare: Recea și intr-o duminică, fetita lor, în vîrstă de 3 luni, s-a îmbolnăvit grav de gripă. După scurt timp a intrat în comă. Alarmă mare de bună seamă! Pînă la sosirea salvării, un medic din familie i-a prescris copilului un tratament de urgență. Tatăl a alergat cu fetita la cea mai apropiată farmacie, apoi la ceaaltă. Amîndouă erau închise. Farmacist de serviciu — niciieri! Spitalul a ho-

ADAPTAREA CITADINĂ

(Urmare din pag. 1)

un important rol educativ. În mod normal, acești lucrători provin din mediul rural, ca și cei din industrie, ca majoritatea populației orașului. Or, tocmai de aceea, responsabilii din comerț și din alimentația publică ar trebui să depună un efort susținut pentru educarea, șlefuirea și chiar stilarea acestor oameni, care, vrînd-nevrînd, sînt niște pedagogi, niște exemple bune sau rele de conduită cetățenească.

În societatea noastră procesul de urbanizare a exclus periferiile de odinioară, acele medii în care se dezvoltă promiscuitatea, moravurile nesănătoase, alcoolismul. Dacă totuși asemenea manifestări mai apar, ele nu aparîm nici lumii satului și nici a orașului, ci se datorează unor deficiențe educaționale-culturale pe plan mai larg, încheie interlocutorul nostru.

Pledoarie pentru frumos

E de mirare constatăm tov. Otilia Popescu, ingineră la Combinatul de celuloză și hîrtie, cum de la cătrînă sau-cojocele lucrate cu măiestrie și rafinament artistic fostii țărani venii la oraș adoptă o îmbrăcăminte lipsită unorori de gust. Se mai întîmplă chiar

AI. STROE

Complexul „Tic-Tac”, deschis recent în orașul Bacău

Complexul „Tic-Tac”, deschis recent în orașul Bacău. Foto: Gh. Vințilă

Raid-anchetă PRIN FARMACII, DUPĂ MEDICAMENTE

La redacție sositese scrisori care dervălneau diferite nealuzări în funcționarea unităților farmaceutice. Pentru a cunoaște mai bine cum stau lucrurile în această privință, redacția a organizat un raid-anchetă cu ajutorul unor corespondenți voluntari și cititorii ai ziarului. Redăm mai jos cîteva constatări făcute cu acest prilej.

Lași, Constanța, Bicoz, Bacău nu rareori ești pus în situația de a alege farmacia la care să te duci să faci cumpărături medicinale. După un biberon, o pipetă, sau după diferite medicamente de strictă necesitate: piramidon, alcoalamin, faringosept, codanul, vitaminele B1 forte și B6. Iar acolo unde aprovizionarea cu medicamente este bună, lipsesc... ambalajele. La Ristrea, Viteza cu secret. Dar nu te poți face rețeta dacă nu vii cu sticluța de-acasă. Farmaciile nu au, pur și simplu, sticluțe de 100 și 200 g (Mihăela Albu).

Cine provoacă maladia neglijenței

Mulți participanți la raidul nostru au făcut cu încredință și cu o anumită deslușire de frecvență: lipsa de interes pentru aprovizionarea unităților farmaceutice cu strictul necesar de medicamente. De multe ori de pozitivele de medicamente ale oficiilor farmaceutice regionale nu onorează la timp și în cantitățile solicitate comenziile unităților de care au sarcina să le aprovizioneze.

O recomandare pentru unii medici culanți

Dună cum este cunoscut, statul nostru importă o seamă de medicamente ne-cuve nu le produce fabricile noastre sau le produce în cantități mici. Aceste medi-

camente sînt repartizate cu precădere spitalelor și unor farmacii. Unii medici, să le spunem culanți, eliberează însă buvături rețete pentru medicamente din import și în cazurile în care avem preparate indigene tot atât de bune ca și celelate. Stim foarte bine cît de susceptibil e bolnavul. El caută peste tot, se face luntre și punde pentru a-și procura medicamentele respective, de multe ori de la persoane particulare, care le vind la prețuri de speclă. (M.G. din București ne-a scris că a fost nevoită să cumpere un flacon de „Rovatinex” cu suma de 450 de lei).

Iată și un alt exemplu. Bolnavul A. N. i s-au prescris, printre altele, de către medicul de specialitate de la policlinica raională Tudor Vladimirescu, 50 de tablete „Librium”. Medicamentul acesta se împartă în cantități mici, dat fiind că avem în țară „valențin”, „Napoton”. Omul așteargă însă, de o lună de zile, de la secția sanitară raională la farmacia nr. 40 și nici pînă acum n-a izbutit să-și procure preparatul respectiv. Se întîmplă și în aceste cazuri, bunăvoința medicului nu-i este de folos bolnavului, ci dimpotrivă, îl pune pe drumuri sau îl obligă, așa cum am mai arătat, să scoată din buzunar sume mari de bani.

Din multitudinea de aspecte care au legat la iveness cu ocazia acestui raid-anchetă, desprindem cîteva care merită atenție din partea Direcției generale farmaceutice a M.S.P.S.:

Se impune revizuirea programului de lucru al unităților farmaceutice, fixarea lui în funcție de nevoile populației și asigurarea OBLIGATORIE, la cel puțin o unitate în fiecare localitate, a serviciului de gardă pentru urgențe.

Este nevoie de stabilirea unui BAREM MINIMAL OBLIGATORIU DE MEDICAMENTE ațit pentru farmaci, cît și pentru puncte farmaceutice, astfel încît cetățeanul să găsească, în orice clipă, în fiecare unitate farmaceutică, medicamentele de strictă necesitate. Iar cazurile de neglijență în aprovizionare să fie sancționate.

AI. STROE

PRODUSE DIETETICE DE PANIFICATIE

Printre zecele de sortimente pe care întreprinderile de panificație le produc sînt cîteva destinate acelor consumatori cărora produsele obișnuite le sînt interzise de medici. Pentru cei suferinzi de boli renale, cardiace, hipertensiunii sau care sînt predispuși la obezitate este recomandabilă piinea negră acrioridă (fără sare) în greutate de 500 de grame, sau piinea albă acrioridă tot de 500 de grame. Piinea semialbă dietetică are în compoziție făină, drojdie, glucoză și zahăr vanilat. Se recomandă în dietele fără sare. În atonea gastrică este indicat consumul pînii graham de 300 de grame sau al pînii de graham cu miere în greutate de 200 de grame. În tratamentul aceleiași boli se recomandă piinea dietetică cu făină de grâu care mai are în compoziție și drojdie, sare, glucoză și chimen. Pentru diabetici se produce piinea hiperglicemică de 200 de grame, care are în compoziție gluten umed, făină albă, tărîțe de grâu, drojdie, sare, un cîțel de chimen în alimentația copililor, a femeilor gravide, precum și a celor cu lipsă de calciu este binevenită frânzela cu fațe și calciu în greutate de 150 de grame, care are în compoziție făină albă, drojdie, sare, lapte praf, gluconat de calciu, zahăr și unt.

Toate aceste sortimente se găsesc de vânzare la centrele de piine și la celelate unități care desfaa produse alimentare.

AI. STROE

DEZVOLTAREA INDUSTRIEI CHIMICE ȘI SARCINILE CE REVIN ACESTEI RAMURI DIN DOCUMENTELE CONGRESULUI AL IX-LEA AL P. C. R.

RAPORT PREZENTAT DE TOVARĂȘUL GHEORGHE GASTON MARIN

Raportul arată că profunzimea revoluției tehnico-științifice, care caracterizează epoca noastră, a conferit industriei chimice un rol deosebit de important în ansamblul progresului industrial mondial. Ea a devenit un factor de bază al dezvoltării producției materiale, al introducerii progresului tehnic, al creșterii productivității muncii sociale.

Școala românească a ridicat sarcinile cu renume în domeniul chimiei, o pleiadă de ingineri și chimiști deschișători de drumuri în această ramură a științei și tehnicii. În tezaur universal al cuceririlor științifice și-au adus o prețioasă contribuție numeroși chimiști români, printre care Ștefan Micu, Alexe Marin, Carol Davila, Petru Poni, Constantin Istraili, Gheorghe Spacu, Radu Cerătescu și alții. Remarcabilul om de știință Nicolae Teclu a anticipat, cu aproape un secol în urmă, necesitatea creării și dezvoltării acestei ramuri pentru avântul economiei naționale. Cu toate acestea, industria chimică reprezintă în 1938 numai 2,7 la sută din valoarea producției globale industriale a țării.

A revenit Partidului Comunist Român misiunea de a trasa, încă în primul an al industrializării socialiste, liniile direcționale de dezvoltare a industriei chimice care să satisfacă necesitățile multiple ale economiei naționale în plin avânt, să asigure valorificarea superioară și complexă a resurselor naturale. Prin alocarea unor fonduri de investiții care au crescut an de an, în perioada 1950—1965 au fost construite și date în funcțiune 140 întreprinderi și secții noi. Dispunem astăzi de o industrie chimică modernă, în plină dezvoltare, în care sînt reprezentate toate subramurile ei cunoscute pe plan mondial; ea realizează peste 6000 de produse.

Principala atenție a fost acordată petrochimiei, căreia i-au fost alocate aproximativ 40 la sută din fondurile de investiții ale ramurii. Prin aceasta s-au pus bazele dezvoltării industriei îngrășămintelor, fibrelor și firelor chimice, masei plastice și rășinilor sintetice, cauciucului sintetic și unei game variate de alte produse chimice. Importanța fondurilor de investiții au fost alocate pentru construirea unor mari combinat de celuloză și hirtie și uzine de metalurgie neferoasă.

În continuare, raportorul a subliniat că, deși producția globală a industriei chimice a crescut în perioada 1950—1965 într-un ritm mediu anual de 22,2 la sută, producția și consumul la numeroase produse se situează în urma unor țări cu industrie chimică puternică. Aceasta arată că ritmul înalt de creștere trebuie menținut și în viitor, pentru a ajunge din urmă țările dezvoltate în acest domeniu important al producției mondiale.

Potrivit direcțiilor de dezvoltare stabilite în raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, la Congresul al IX-lea al partidului, industriei chimice îi revin sarcini importante în vederea satisfacerii nevoilor agriculturii cu îngrășăminte, biostimulatori, a cererilor de fibre ale industriei textile, a nevoilor de produse ale industriei de medicamente și bunuri de consum pentru populație. Planul cincinal prevede o creștere a producției globale a industriei chimice — inclusiv a celei de celuloză, hirtie și metale neferoase — de 2,4 ori în 1970 față de nivelul anului 1965, corespunzător unui ritm mediu anual de 19 la sută, superior ritmului mediu al producției industriale. La nivelul anului 1970 vom produce 1.328.000 tone îngrășăminte substanțial activă, 83.000 tone de fibre și fibre chimice, 241.000 tone de mase plastice și rășini sintetice, 80.000 tone de cauciuc sintetic și cantități sporite la toate celelalte produse.

Creșterea producției va fi însoțită de unele schimbări în structura nomenclaturii de produse, corespunzător cerințelor consumului intern și exportului. Se vor fabrica sortimente mai eficiente, cum sînt ureea, îngrășămintele complexe azoto-fosfor-potasiu în compoziții variate, se va îmbunătăți raportul dintre elementele nutritive ale îngrășămintelor, mărindu-se ponderea azotului, corespunzător cerințelor agriculturii noastre.

O dezvoltare susținută va cunoaște producția de mase plastice și rășini sintetice, de fibre și fire sintetice, va spori considerabil producția de auxiliari tehnici și clase de coloranți cu caracteristici superioare. Prin modernizarea industriei de medicamente se vor înlocui numeroase produse din import cu produse indigene, creîndu-se disponibilități și pentru export. Industria metalurgică neferoasă va trece la o valorificare complexă a concentratelor și a bauxitelor. Vor continua eforturile pentru apărarea și dezvoltarea producției de celuloză și hirtie. Cerințele populației vor fi mai bine satisfăcute prin creșterea producției de bunuri de consum chimice, care vor fi realizate în noi sortimente și într-o gamă variată.

Relevind faptul că actuala constituire reprezintă încă o dovadă a preocupării și sprințului permanent pe care partidul și guvernul îl acordă dezvoltării industriei chimice, îndrumării continue a activității lucrătorilor ei, vorbitorul a arătat că analizele făcute în întreprinderi, ca și măsurile ce se vor

stabilii în urma dezbaterilor constatărilor vor contribui la îmbunătățirea activității viitoare, la elaborarea planului pe anul 1968 și a planului cincinal 1971—1975, la care se lucrează în prezent.

Înfașînd bilanțul rezultatelor obținute pînă acum de lucrătorii din industria chimică în îndeplinirea sarcinilor ce le revin din planul cincinal, raportorul a arătat că, în 1966, producția globală planificată a fost realizată în proporție de 101,3 la sută, productivitatea muncii — de 101,4 la sută, iar beneficiile — de 110,1 la sută. Și în prima jumătate a acestui an producția globală industrială a înregistrat un ritm înalt de creștere față de perioada corespunzătoare a anului trecut, respectiv de 20,5 la sută, planul fiind realizat în proporție de 101,4 la sută. În același timp, planul pe 1966 nu a fost realizat la îngrășămintele chimice, deficit în proporție de 83,6 la sută, la cauciuc sintetic, de 86,5 la sută, la poliolenă, de 94 la sută etc. Această situație a creat greutăți agriculturii, unor întreprinderi textile și din alte ramuri ale industriei prelucrătoare.

Pe baza măsurilor luate la unele întreprinderi în urma analizei făcute de conducerea de partid, la Combinatul de cauciuc sintetic și produse petrochimice din orașul Gh. Gheorghiu-Dej, Uzina de fibre sintetice Săvinești, Combinatul chimic Borzești și altele situația producției s-a redresat. În alte unități, însă, printre care Combinatul chimic Craiova, Combinatul de îngrășăminte chimice Turnu Măgurele, Combinatul de celuloză și hirtie Călărași, continuă să se înregistreze rămâniri în urmă față de plan.

Existența unor restanțe de producție și la livrarea de îngrășăminte, fibre și fibre chimice, coloranți și auxiliari pentru textile și pielea, a redus și hirtia obligă întreprinderile producătoare și Ministerul Industriei Chimice să ia măsuri hotărâte pentru recuperarea acestor datorii.

Nomenclatorul produselor chimice rămîne în urmă și față de cerințele crescînde ale populației, care solicită o varietate mai mare de detergenți, articole din mase plastice, insecticide și alte produse chimice. Pe de altă parte nu s-au avut în vedere unele produse chimice intermediare, auxiliare, catalizatori și altele, ce ar putea fi produse de industria noastră și care încă se importă.

Vorbitorul a subliniat apoi că, deși volumul exportului de produse chimice a crescut în anul 1966—1965 de aproape 6 ori, iar ponderea sa în exportul total al țării a ajuns la aproape 7 la sută, totuși, el nu se ridică încă la nivelul posibilităților actuale ale industriei chimice. Trebuie să lucrăm în așa fel, încît calitatea produselor chimice livrate la export, promptitudinea cu care răspundem cerințelor comerțului extern, în condițiile acutelor concurențe pe piață, să crească, să creștăm și să lărgim pentru deservirea produselor chimice românești. În perioada actuală se impune creșterea rolului Ministerului Industriei Chimice și al marilor întreprinderi în activitatea de comerț exterior, în creșterea de legături directe cu clienții externi. Dificultățile care au dus la ne-realizarea planului de producție la unele produse importante sînt determinate în primul rînd de neatingerea unor capacități de producție la termenul planificat — îngrășămintele la Craiova și Tr. Măgurele, fibrele și firele chimice la Brăila, celuloza și hirtia la Călărași, poliolenă la Brazi, plumbul la Copsa Mică.

Direcțiile generale din ministere și conducerea întreprinderilor trebuie să treacă cu toată hotărârea și răspunderea la aplicarea măsurilor stabilite la fiecare unitate și produs pentru a se asigura, în cel mai scurt timp, nu numai intrarea în condiții normale de funcționare a instalațiilor și îndeplinirea exemplară a sarcinilor de producție planificate, ci și recuperarea restanțelor. Ministerul Industriei Chimice trebuie să acționeze cu mai multă perseverență, să apeleze la un cerc mai larg de specialiști, la oameni de știință, profesori și la nevoie, la specialiști străini, pentru a scurta la minimum durata înlăturării dificultăților care apar în producție.

Exigența calității în ce privește calitatea și competitivitatea produselor chimice — a arătat vorbitorul — este în continuă creștere. Unele întreprinderi însă nu acordă întreaga atenție ridicării nivelului calitativ al produselor. În cinci unități din acest an, pe întregul minister, valoarea produselor refuzate pentru calitate necorespunzătoare s-a ridicat la 22,5 milioane lei. Slaba exigență a unor servicii de control tehnic de calitate din întreprinderi este încurajată de ministere și de conducerea întreprinderilor, care nu au luat la momentele potrivit măsuri energice pentru curmarea abaterilor constatate.

Eforturile întreprinderilor trebuie să se îndrepte nu numai spre obținerea de produse conforme cu standardele în vigoare, care în unele cazuri sînt depășite, ci spre fabricarea de produse cu caracteristici similare celor obținute în țările cu industrie chimică dezvoltată, pentru a putea concura cu acestea pe piețe externe.

Diversificarea domeniilor de utilizare a produselor chimice noi și în special a masei plastice, rășinilor sintetice, fibrelor chimice, im-

plăcilor o mai strînsă colaborare între consumatorii acestor produse și specialiștii industriei chimice, pentru a stabili folosirea lor cu maximum de randament, evitîndu-se reclamații care provin uneori dintr-o utilizare incorectă a acestora.

Raportorul s-a ocupat în continuare de problemele exploatarei și întretinerii potențialului tehnic existent în industria chimică, problema fundamentală care condiționează desfășurarea normală a producției, realizarea parametrilor proiectați, asigurarea unei înalte eficiențe economice. În această privință întreprinderile mai vechi, consolidate, dispun de un personal tehnic experimentat, care dovedește competență și maturitate în exploatarea. Această situație se întâlnește și la majoritatea întreprinderilor noi, recent puse în funcțiune, la care a existat o preocupare corespunzătoare pentru recrutarea și pregătirea cadrelor. Vorbitorul a subliniat că unele întreprinderi au loc la Combinatul petrochimic Ploiești, la uzina „Danubiana”, la Combinatul de celuloză și hirtie Călărași, Combinatul de îngrășăminte Turnu Măgurele, Combinatul chimic Craiova. În aceste unități, datorită insuficienței calificării a personalului și slabei organizării a producției și a muncii s-au înregistrat cazuri de exploatare necorespunzătoare a instalațiilor și de nespectare a disciplinei tehnice și a accidentelor tehnice, opriri ale instalațiilor, cu costuri de consecințe — nerealizări de plan și cheltuieli suplimentare. Capacitățile mari ale instalațiilor din industria chimică, interdependența între secții în marile combinat amplifică considerabil pagubele provocate economiei naționale de întreruperile în funcționarea acestora. Multe opriri și de-reglări ale procesului tehnologic s-au datorat avariiilor în instalațiile energetice proprii sau întreprinderii din sistemul energetic național. Numai în cursul anului 1966 au avut loc 563 întreruperi, din care 30 la sută în instalațiile energetice ale combinatelor chimice.

Analiza accidentelor și avariiilor a arătat încă o dată că se impune elaborarea unor norme stricte de exploatare și de intervenție urmate de controlul riguros și continuu al însușirii și respectării lor, întărirea disciplinei și răspunderii personale a fiecărui lucrător care deserveste instalațiile chimice. Deoarece se constată că unele dintre avarii din ultimii ani au avut loc în timpul schimbului de noapte și în zilele de sîmbătă, perioade în care asistența tehnică a fost mai slabă sau absentă, este necesar să se aplice fără întârzieri indicațiile date de conducerea partidului de a se asigura în toate schimburile, la toate locurile de muncă, o asistență tehnică competentă, efectivă.

Vorbitorul s-a ocupat apoi pe larg de problema de asigurare a schimbului de producție la instalațiilor, subliniind importanța executării în cele mai bune condiții tehnice a reviziilor și reparatiilor, planificării lor judicioase și scurtării termenelor de imobilizare a instalațiilor pentru reparații și revizii.

Varietatea mare a utilajelor cu care a fost dotată industria chimică în ultimii ani a mărit considerabil necesarul de piese de schimb — a spus vorbitorul. Protecția și asimilarea în țară a pieselor de schimb pentru producția de produse chimice care revine în primul rînd Ministerului Industriei Chimice, vor trebui să fie mai bine organizate, utilizîndu-se întreaga capacitate de producție a atelelor de întreprinderi existente. De asemenea, se impune urgentarea construirii unității prevăzute în planul cincinal în acest scop. Totodată, este de cea mai mare însemnătate înfașurarea neîntârziată de către Ministerul Industriei Chimice și al marilor întreprinderi în colaborare cu Ministerul Industriei Chimice, a măsurilor stabilite de conducerea de partid, de a se produce și tipiza treptat aparate de măsură și control necesare chimiei și altor ramuri industriale. Vorbitorul a arătat că întrucît o serie de utilaje au fost scoase din funcțiune înainte de durata normală de serviciu datorită corodării, problemele de combatere a corozionului trebuie să-și găsească un loc important în activitatea de proiectare, în alegerea celor mai bune soluții constructive, în asimilarea de către Ministerul Industriei Metalurgice a oțelurilor corespunzătoare, în producerea și introducerea în instalații, de către unități specializate, a materialelor sintetice anticorozive.

Raportul s-a ocupat în continuare de planul de investiții, a cărui îndeplinire riguroasă și integrală asigură cea mai mare parte a sporului producției ce se va realiza în industria chimică în perioada 1966—1970 și în anii următori. În acest sens o importanță deosebită a are în funcțiune la termenele planificate a tuturor obiectivelor și atingerii în scurt timp a indicatorilor tehnico-economici aprobați pentru fiecare instalație. Planul cincinal prevede pentru Ministerul Industriei Chimice un volum de investiții de 31,3 miliarde lei, ceea ce reprezintă peste o cincime din totalul investițiilor pentru industrie și o creștere de peste 45 la sută față de investițiile realizate în cei 5 ani precedenți.

Amintînd că în acest an, din inițiativa conducerii partidului, a luat ființă Ministerul de Construcții pentru Industria Chimică și fa-

Rafinării, raportul a arătat că 1967 este anul hotărîtor pentru realizarea investițiilor prevăzute în planul cincinal. Activitatea de investiții a început în condiții mai bune decît în anul precedent. În primele șase luni ale acestui an s-a realizat un spor de 38,6 la sută investiții și de 59,7 la sută la construcții-montaj față de aceeași perioadă a anului trecut. Ritmul îndeplinirii planului este însă nesatisfăcător, realizîndu-se din planul anual doar 34,2 la sută la investiții și peste 43 la sută la construcții-montaj, ceea ce situează chimia sub nivelul mediu realizat pe ansamblul economiei. Sînt create totuși condițiile pentru recuperarea rămînelor în urmă, astfel ca planul de investiții pe acest an să fie îndeplinit, iar pe unele șantiere chiar depășit. În acest scop, este necesară o activitate intensă, operativă și plină de răspundere din partea beneficiarilor, proiectanților, constructorilor și furnizorilor de utilaje și materiale.

Înfașurarea vastului program de investiții în chimie este condiționată, ca și în alte ramuri ale industriei, într-o măsură hotărîtoare de activitatea lucrătorilor din proiectare. Răspunderea proiectanților din chimie este cu atât mai mare, cu cît prin specificul acestei industrie, procedeul tehnologic ales, capacitatea și nivelul tehnic al instalațiilor, dete mină pe la început rezultatul tehnico-economic, modul de organizare a producției și a muncii, în esență, eficiența economică a investiției. În acest sens, vorbitorul a subliniat importanța pe care o au încă din faza de proiectare — și ulterior la elaborarea studiilor tehnico-economice — alegerea procedeei tehnologice mai moderne, stabilirea mărimii optime a capacității de producție, adoptarea de soluții constructive cit mai economice. În primul rînd prin montarea utilajelor în aer liber, executarea de construcții ușoare, scurtarea la maximum a lungimii rețelilor de conducte și cable, comasarea difterelor secții, reducerea consumului de metal. Un exemplu în ceea ce privește alegerea pentru noile obiective, a unor instalații care au la bază cele mai moderne procese tehnologice, amplasate pe platforme cu profil complex, îl constituie una din fabricile platformei de la Pitești, care permite realizarea instalației cu un tonaj și o suprafață redusă la jumătate față de cea existentă în funcțiune la Săvinești și cu un preț de cost de aproape 9 ori mai redus.

Indicațiile date de conducerea de partid de a se construi noi combinat industriale mari — a spus vorbitorul — corespund caracteristicilor industriei chimice moderne de a asigura pe această bază cele mai reduse costuri de producție, pentru a putea concura cu succes pe piața internațională. Construirea de capacități optime de producție, realizarea de complexe mari industriale asigură o colaborare și elasticitate mai bună a secțiilor și o prelucrare cit mai înaltă a materiilor prime. Uneori însă se planifică și construiesc la etape scurte, capacități de producție limitate. Dacă, de pildă, în locul celor trei instalații de metanol de 9.000, 30.000 și 50.000 tone/an s-ar fi construit o singură instalație mare de acest gen, investiția specifică ar fi fost mai redusă, iar eficiența economică mult mai mare.

Referindu-se la problema utilajelor destinate producției de investiții în industria chimică, vorbitorul a arătat că, avînd în vedere creșterea și perfecționarea continuă a potențialului tehnic al industriei noastre constructoare de mașini, conducerea de partid a hotărît recent ca Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini să treacă la fabricarea unor instalații complexe pentru care există în țară experiență în exploatare. Aceasta va asigura o importanță economică de valoare mare apărării industriei constructoare de mașini la realizarea marilor obiective prevăzute în cincinal pentru industria chimică.

În marea lor majoritate — a spus în continuare raportorul — noile obiective chimice au dat economiei produsele și acumulările pentru care au fost create. Sînt însă unele instalații puse în funcțiune în ultimii ani care, prin indicii tehnico-economici atînsi, nu justifică nici pe departe eforturile materiale și financiare făcute de stat, în unele cazuri fiind necesară acoperirea pierderilor înregistrate, în loc ca ele să asigure beneficii. Un exemplu în această privință îl constituie Combinatul de celuloză și hirtie Călărași, ale cărui utilaje tehnologice după doi ani de funcționare nu permit atingerea parametrilor proiectați. O situație dăunătoare există și la alte unități și instalații. Asemenia cazuri arată că unele cadre de conducere din chimie, căutînd să achiziționeze cu orice preț tehnologii noi, au acceptat în fond cu unele firme furnizoare să le experimenteze la scara industrială pe seama economiei noastre. Cerințele și experimentările trebuie să revină unităților noastre de cercetare în instalații pilot, în care cheltuielile și riscurile sînt limitate. Firmele străine să-și facă asemenea experimentări și cercetări pe cheltuiala lor. Plătînd prețul convenit, înțelegem că nu se livreze instalații verificate, cu utilaje puse la punct, care în scurt timp să atingă toți parametrii prevăzuți în contract.

Deficiențele amintite puteau fi înlăturate dacă prospectarea pieței și contractarea instalațiilor se fă-

ceau cu mai mult simț de răspundere, în urma unui studiu temeinic al experienței firmelor furnizoare, al condițiilor de funcționare a instalațiilor, pentru a se putea stabili în contracte clauze și garanții de livrări corespunzătoare, obligatorii pentru furnizori.

În activitatea de investiții s-au făcut puternic simțite în anii din urmă efectele prădării cu întîrzieri a proiectelor, ale nespectării ordinii de elaborare a documentațiilor în raport cu cerințele execuției, precum și unele omisiuni sau refaceri. Toate acestea au avut ca principal efect întîrzieri unor lucrări de concepție — și de aceea termenul de finalizare a proiectelor, executarea de lucrări suplimentare.

Persistă încă serioase lipsuri în ce privește aplicarea obiectivelor, folosirea terenurilor, în special a celor destinate agriculturii și sectorului forestier. Aceste neajunsuri s-ar putea evita prin practicarea soluțiilor pe verticală, gruparea clădirilor, reducerea suprafeței construcțiilor administrative și auxiliare, folosirea de terenuri mai puțin productive, instituirea de proiectări, în colaborare cu conducerea întreprinderilor, sînt chemate să reglementeze și o altă problemă vitală pentru economie, aceea a împiedicării impurificării apelor și aerului de către unitățile chimice. Este necesar ca proiectanții să prevadă în mod obligatoriu în studiul tehnico-economic soluții și sumele necesare stațiilor de epurare și recuperarea a substanțelor utile care se fie puse în funcțiune o dată cu instalațiile pe care le deservesc.

Cerințele specializării și aprofundării aspectelor tehnico-economice ale proceselor tehnologice, precum și necesitatea unei concepții mai raționale și mai economice a lucrărilor de construcție, impun studierea degrevării instituțiilor de proiectare din chimie de sarcina elaborării documentației de execuție pentru construcții și montaj. Acestea ar putea fi făcute de un institut specializat pe lingă Ministerul de Construcții pentru Industria Chimică și Rafinării, care ar avea astfel posibilitatea de a raționaliza și tipiza construcțiile și lucrările de montaj.

Alături de proiectare, execuția este chemată să asigure termene cit mai scurte în construcția, montajul și darea în funcțiune a instalațiilor chimice. În țara noastră, termenii de execuție ale unor lucrări de investiții sînt încă mult prea lungi. Avantajele scurtării duratei de execuție sînt multiple și incontestabile. Punerea în funcțiune a noii linii de îngrășăminte de la Craiova cu trei luni mai devreme ar duce la o producție suplimentară de 75.000 tone uree și 75.000 tone azot de amoniu de o valoră de aproape 200 milioane lei. Se impun, deci, măsuri pentru ca lucrările de investiții să fie pregătite din timp, pentru a se crea un decalaj suficient între întocmirea documentației și începerea construcției, perioadă în care să se facă toate comenziile de utilaje provenite din țară și din import, să se asigure o aprovizionare coordonată și ritmică. Aceasta va permite, concomitent, folosirea mai bine a forței de muncă, pregătirea din timp a cadrelor de muncitori calificați. Totodată, este necesar ca Ministerul de Construcții pentru Industria Chimică și Rafinării să studieze experiența țărilor avansate în specializarea mai adîncă a unităților de execuție.

Subliniind sarcina ce revine constructorilor de a asigura realizarea ritmică și la un înalt nivel calitativ a lucrărilor, raportorul a amintit apoi unele greutăți determinate de întîrzieri în primirea documentațiilor, de lipsa unor materiale și de sosirea cu întîrzieri a unor utilaje tehnologice. Pe de altă parte, pe unele șantiere persistă neajunsuri provocate de constructori.

Calitatea întregii activități de investiții trebuie să fie apreciată pozitiv numai atunci cînd la obiectivul respectiv s-au atîns toți parametrii proiectați la termenul planificat, cîntărea eforturile făcute de stat prin alocarea fondurilor de investiții industriei chimice obligă lucrătorii din această ramură să-și mobilizeze toate forțele pentru a pune la dispoziția economiei naționale, la termenul planificat, produsele și acumulările prevăzute.

În continuare, vorbitorul a arătat că planul cincinal prevede o creștere a productivității muncii în 1970 de 67,4 la sută față de 1965. În anul 1966 această creștere a fost de 14,2 la sută, obținîndu-se astfel circa 64 la sută din sporul de cost și însemnate beneficii peste plan. Anul trecut, produsul net realizat de un salariat în industria chimică a sporit cu peste 20 la sută față de anul precedent.

Cu toate acestea, față de posibilitățile create prin înzestrarea tehnică a muncii, se înregistrează încă rămîniri în urmă. Principala cauză a nerealizării productivității muncii la o serie de instalații o constituie depășirea numărului personalului prevăzută în proiecte.

Creșterea eficienței activității economice trebuie să se concretizeze în reducerea cheltuielilor de producție, în sporirea acumulărilor sociale. În primele cinci luni ale acestui an, în industria chimică s-au realizat beneficii peste plan de 143 milioane lei. Acesta este, în pri-

mul rînd, rezultatul acțiunii de rentabilizare a producției, inițiată de conducerea partidului nostru, care a supus unei critici practice pierderilor planificate din economia națională. Pentru realizarea acestei sarcini, în cadrul întreprinderilor Ministerului Industriei Chimice, care fabrică o serie de produse cu pierderi, se desfășoară o intensă acțiune de rentabilizare.

Analiza consumurilor de materii prime arată că ele sînt încă ridicate la unele produse; de asemenea se înregistrează frecvente depășiri ale consumurilor specificate. În anul 1966, la aproape 30 la sută din totalul de 189 norme de consum urmărite prin planul de stat și departamental s-au înregistrat depășiri reprezentînd o valoare de peste 66 milioane lei. Aceste consumuri inadmisibile de materii prime și materiale ridică cheltuielile de producție, încercînd nejustificat balanțele materiale, sustrăgînd însemnate resurse care ar putea fi supuse procesului de valorificare ulterioară, micșorează posibilitățile de creștere a producției și duc la importuri suplimentare. Ministerul și conducerea întreprinderilor trebuie să pună capăt neîntîrzierii acestor stări de lucruri. De aceste pierderi trebuie să răspundă nu economia națională, ci acei care le provoacă și le tolerează.

O contribuție importantă la creșterea eficienței economice a industriei chimice va trebui să o aducă acțiunea de organizare științifică a producției și a muncii, în curs de desfășurare. Întrucît în industria chimică organizarea fluxului tehnologic are loc o dată cu proiectarea și construirea instalațiilor, activitatea pentru organizarea științifică a producției și a muncii trebuie să fie concentrată spre folosirea completă a utilajelor și instalațiilor și depășirea capacităților de producție, optimizarea proceselor tehnologice, mărirea folosirii a timpului de lucru. Rezultatele obținute pînă în prezent, deși incomplete, sînt în evidență mari rezerve în cadrul fiecărei întreprinderi.

Concentrarea industriei chimice în unități mari cu profil complex — a spus vorbitorul — impune adaptarea organizării și conducerii acestora la condițiile noi create, înlăturarea unor structuri organizatorice depășite, asigurarea pe baze științifice a sistemului informațional în cadrul întreprinderilor. În prezent, un volum mare de informații circulă între întreprinderi și ministere privind probleme care ar trebui și pot fi rezolvate la nivelul întreprinderii, în schimb, în ministere nu sînt dezvoltate suficient sectoarele de studii tehnice și conjuncturale, pentru stabilirea celor mai juste direcții și proporții de dezvoltare în perspectivă a industriei chimice.

Creșterea eficienței economice obligă la formarea și înădăncirea unor metode de lucru bazate pe evaluarea critică a rezultatelor soluțiilor adoptate în proiectarea complexă ale investițiilor, producției și defacării produselor, pe compararea în permanență a variantelor posibile și alegerea celei optime.

În raport au fost abordate pe larg și problemele calificării cadrelor. Formarea unui număr mare de cadre într-un timp relativ scurt — a spus vorbitorul — a cerut eforturi deosebite. Analiza activității de pregătire și formare a cadrelor a scos însă la iveală unele lipsuri în ce privește stabilirea structurii și a conținutului personalului, existența unor programe școlare incomplete, controlul redus din partea conducerilor întreprinderilor asupra selecționării cadrelor didactice, asupra calității cursurilor. Datorită calificării înguste a muncitorilor operatori și defacării produselor, pe compararea în permanență a variantelor posibile și alegerea celei optime. În prezent un număr necesar de mare de muncitori de întreținere lucrează direct în secția de producție. Trebuie studiat de către Ministerul Industriei Chimice problema îmbunătățirii programelor analitice ale școlilor profesionale și de maistri în vederea lărgirii cunoștințelor în domeniul mecanicii, energeticii, aparatelor de măsură și automatizării. Totodată, merită să fie examinată de Ministerul Învățămîntului, în colaborare cu Ministerul Industriei Chimice, problema accentuării pregătirii electromecanice și în domeniul automatizării a viitorilor ingineri chimisti.

În majoritatea întreprinderilor chimice există posibilitatea ca maistrul să devină cadrul de bază în organizarea, supravegherea și conducerea instalațiilor. De aceea, este necesar ca un număr din ce în ce mai mare din muncitorii cu experiență și înaltă calificare să fie îndrumați să-și completeze cunoștințele tehnice în școlile de maistri. Din lipsa maistrilor cu pregătire corespunzătoare, conducerea schimburilor este încredințată inginerilor, ceea ce duce la o folosire incompletă a capacității lor tehnice. Peste 50 la sută din numărul cadrelor cu pregătire tehnică superioară lucrează direct în exploatarea instalațiilor, ceea ce restrînge posibilitatea folosirii lor în munca de concepție, de perfecționare tehnologică, de analiză a cauzelor de spore a producției și a eficienței economice a acesteia. Există un raport nesatisfăcător între numărul inginerilor chimisti, pe de o parte, și inginerii mecanici și energetici, pe de altă parte, în defavoarea celor din urmă. O proporție necorespunzătoare există și între inginerii și economiști, în special în

institutele de proiectare. Prin planul de pregătire a cadrelor pentru perioada următoare vor trebui eliminate aceste anomalii.

În actualul cincinal, numărul salariaților din industria chimică urmează să crească cu peste 55.000, din care peste 40.000 muncitori. Din indicațiile conducerii de partid a fost întocmit un program detaliat de recrutare și pregătire a cadrelor necesare noilor unități din acest cincinal. Vorbitorul a subliniat că promovarea cadrelor trebuie să aibă la bază verificarea obligatorie a competenței profesionale, a preocupării pentru perfecționarea cunoștințelor și aplicarea lor în interesul întreprinderii și al economiei naționale.

Pornind de la necesitățile economiei naționale și de la tendințele revoluției tehnico-științifice contemporane, partidul nostru atribuie chimiei un loc central în cadrul cercetării științifice — a spus vorbitorul. Ministerul Industriei Chimice dispune astăzi de un număr de 6 institute de cercetări, 4 laboratoare centrale și un important număr de laboratoare uzinale, cu un potențial uman de cercetare calificat și experimentat. În institutele de cercetări lucrează peste 2.900 de salariați, din care aproape 800 de cercetători cu pregătire superioară. În munca de cercetare au fost obținute realizări însemnate. Prin aplicarea proceselor tehnologice puse la punct de institutele de cercetare se realizează o producție anuală de circa 1.200 milioane lei. Rezultatele obținute sînt mai bune decît s-ar fi manifestat mai multă operativitate din partea ministerului în aplicarea în producție a cercetărilor, dacă proiectarea ar fi lucrat mai operativ pentru întocmirea documentațiilor pe baza cercetărilor.

Actualul nivel de dezvoltare a cercetării și experiența dobîndită de proiectanți fac necesară și posibilă creșterea și în industria noastră a inginerilor-ului, prin realizarea unei colaborări permanente între cercetarea proceselor chimice, cercetarea în domeniul construcției utilajelor chimice și proiectarea instalațiilor, înlesnind astfel aplicarea în industrie, într-un termen mai scurt, a proceselor tehnologice definitivate de cercetare. Inițierea inginerilor-ului va înlesni, totodată, cooperarea cu partenerii externi pentru realizarea unor obiective ale industriei chimice.

Rolul hotărîtor pe care-l are cercetarea în menținerea caracterului competitiv al industriei chimice impune concentrarea în mai mare măsură a cadrelor cu experiență și pregătire tehnico-științifică superioară în această activitate. Laboratoarele uzinale au posibilitatea să desfășoare o activitate de cercetare valoroasă pentru perfecționarea neînteruptă a producției, lărgirea gamei de sortimente, îmbunătățirea calității produselor și reducerea consumurilor specifice.

Subliniind că măsurile inițiate de partid și guvern pentru îmbunătățirea organizării activității de cercetare științifică constituie un cadru deosebit de favorabil pentru ca activitatea de cercetare științifică să devină tot mai rodnică, vorbitorul și-a exprimat convingerea că oamenii de știință și cercetătorii din institute și de la cadrele vor aduce o contribuție crescînd la dezvoltarea științei și industriei chimice românești.

Dezvoltarea și diversificarea industriei chimice, apariția unor probleme tot mai complexe care trebuie rezolvate operativ, compent presupun sporirea rolului conducătorilor unităților industriale chimice, al direcțiilor generale din ministere — a spus în continuare raportorul. Ministerul Industriei Chimice îi revine sarcina de a desfășura o muncă creatoare și competentă, încît sprințul pe care îl acordă unităților în subordine să fie concret, operativ, eficient. Este necesar ca laura tehnică a activității să stea mereu în fruntea preocupărilor, dar nici un moment nu trebuie să fie ruptă de laura economică, deoarece industria chimică este chemată să aducă o prețioasă contribuție la dezvoltarea economiei, la sporierea rapidă a avuției naționale. Nu trebuie pierdută nici un moment din vedere importanța hotărîtoare pe care o are realizarea la timp și la un înalt nivel calitativ a tuturor obiectivelor prevăzute în planul de investiții, atîngerea într-o perioadă cit mai scurtă a parametrilor proiectați pentru îndeplinirea planului de producție în acest an și în viitorii ani ai cincinalului. Este de datoria tuturor ministerelor, a tuturor colectivelor din întreprinderile care concură la realizarea marilor obiective ale chimiei să sprijine efectiv eforturile lucrătorilor din această ramură, asigurînd la timp materialele necesare, livrînd utilajele și instalațiile la un înalt nivel calitativ.

Realizările obținute pînă acum, se spume în încheierea raportului, ne întăresc convingerea că lucrătorii din industria chimică vor fructifica mult mai bine mijloacele puse la îndemîna lor. Promovînd tot ce este nou și înaintat, muncind cu abnegație și entuziasm, lucrătorii din industria chimică vor îndeplini și vor depăși sarcinile de mare răspundere ce le revin în actualul cincinal stabilite de Congresul al IX-lea al partidului, aducînd astfel o contribuție substanțială la avîntul economiei naționale, la dezvoltarea și înflorirea patriei noastre — România socialistă.

(TEXT PRESCURTAT)

IPOTAZE ALE EXPERIMENTULUI ARTISTIC

In discutia care se desfasoara de un timp in paginile presii noastre, discutia constanta dar cu mult sau mai puțin succes, poziunea de experiment circula cu ineluzibilele diavole. Fiecare, de fapt, merind o pretuire aparte si, cind e cazul, olicitind dreptate la discutie aparte.

Un prim interes asimilabil experimentului privilegiului artistului de a se avanta pe un tărîm necunoscut, de a încerca forme și structuri noi, de a arde deliberat vechile canoane tocite de multă intruziune, de a pune la îndoaia și de a încerca rezistența, capacitatea de înnoire și adaptare a unor legi străvechi ale artei, care pășuseră imuabile până astăzi. Principiul pur artistic în cauză este însă mult mai general și mai de subsistanță decît experimentul propriu zis, care nu este altceva decît o rezultantă, un derivat, un element concret. Reusit sau nu, născut într-o cultură matură, stabilă, sigură — cum se impune cu evidentă cultura noastră astăzi — experimentul nu poate pune în discuție, prin extravaganțele pe care le îmbracă uneori, principiul de bază general al artistului, care-i garantează evoluția, care-i asigură spontaneitatea, fără de care arta își pierde culoarea, forma, personalitatea.

S-ar părea că adevărurile elementare de mai sus se atrag în lanț unele pe altele și s-ar putea pune întrebarea dacă o discuție dezvoltată în jurul unor locuri comune poate avea vreun utilitate oarecare. Răspunsul nostru este că, în discuțiile de acest fel, devreme ce schimbăm de păreri dedicat acestei teme se continuă de atita timp — se poate exprima tot printr-o întrebare: de ce nu? Adevărurile elementare trebuie din cînd în cînd rediscutate. Ca orice lucruri văzute și știute de multă vreme își pierd materialitatea, devin niște prezente transparente, devin invizibile. Casele de stradă unde locuim nu le privim cu atenție aproape niciodată. Discuții despre ele, privindu-le din nou, constată că un număr din structura sa — din structura sa — schimbă, dar că tu însuși te-ai schimbat. Că lucrurile care ti se păreau definitive s-au modificat. Vorbind despre aceste lucruri, prima vedere este că, în timp, resusc de toată lumea, observi surprins că descoperi încă o dată caracteristicile primordiale ale artei. Și ale victiei, bineînțeles. Cîm ar putea tocmai arta rămîne imuabilă în timp, lumina care se mișcă, se schimbă, se dezvoltă mereu? Cum s-ar putea ca toamai artistul să nu se angajeze, să nu se avante în acest proces dinamic, de prefacere, care deosebește mereu mai repede o vastă lume exterioară, și nu mai puțin vastă și agitată sa lume interioară?

Este adevărat că principiul înțeles astfel, chiar dacă nu este pus direct în cauză, deosebi se manifestă, rezistă mirare, rezistă contradicțiilor. Debarcînd într-o epocă nouă, într-un nou univers, dominat de inteligență, disecat și recompos de știință ca o masină oarecare de serie, omul, în primul moment, rezistă și contacte și prezente neobișnuite. Este, poate, util să amintim de existența unei teorii estetice care deosebeste între epocile dominate de idealul clasic și cele care sunt caracterizate prin eleganță, ordine, profunzime, simț al măsurii — și epocile inspirate de idealul originalității. Pe marea fundal al istoriei, aceste două formule se află în continuu din log, într-o alternanță cîmă, una continuînd-o pe cealaltă. În această perspectivă, arta epocii noastre, fie că ne mulțumeste sau nu, trăiește cu ferovare tentația idealului originalității, cu tot ceea ce înseamnă această, cu explorare exterioară, mobilitate juvenilă, luciditate și raționalitate artistică. Nu mai îndoișcă că mine — acei mine imprevizibili, necunoscut, diferit de cel obișnuit, fără îndoaia sigur și miraculos, se va ajunge la o nouă linie artistică, la redescoperirea eternelor valori ale sentimentului, la absorbirea creației de actualitate contemporană, dar despartite de orgoliul și solitudinea mimată a artistului, care atîm de des vicăzăm în zilele noastre simplitatea și candoarea sfrîstului.

Un al doilea interes al experimentului se referă la tentația unor artiști de a face referiri și a repeta ipoteze ale unor trecute experiențe și curente artistice. În voga la începutul secolului, problema este în acest punct delicată și numai criticul înzestrat cu o cultură largă, autentică, poate fi ferit de judecățile pripite și ceoase, pe care le-am văzut afirmate de attea ori. Dorința de a cunoaște istoria poeziei moderne este însă legitimă. Din bilanțul editorial al ultimilor ani, alți de larg desfasurată peste epoci, lipsese, decumdată, studiul comprehensiv, însoțit de texte ilustrative, al marii aventuri poetice din preamia primului război mondial. Curente care au apărut atunci au decedat de mult, în sensul epuizării rapide a întregului programatic. Dar despartita lor nu s-a pretrecut fără urme. Supera-realismul va influența limbajul poetic modern, dadaișmul care nu va crea opere în literatură se va dovedi util în arta punerii în pagină a tiparului, în publicistica și în arta publicitară. Fronda adolescenței lui Aragon, Breton, Eluard, Tzara și, înaintea lor, experiența dramatică a lui Lautréamont și Rimbaud s-a stins, formele cînd, dar puterile lor de personalități au rămas, îmbogățind în continuare isto-

ria culturii secolului XX și niciodată nu se va putea face abstracție de existența lor literară.

O resuscitare lirică a acestor curente mi se pare un fenomen opus victiei, o imposibilitate și o confuzie estetică. Experimentarea unor experimente depășite de mult — și părăsite de propria curiozitate — este un non sens. Primul reproș care li s-ar putea aduce acestor încercări — de altminteri timide și sovine — care se proclamă sub flamura modernismului este că nu sînt moderne. Declarațiile de lupă împotriva conformismului se prefac lesne în conformismul orgolios care poartă numele de snobism. Dorința de a reabilita agitata perioadă de pionierat poetic de la începutul secolului nu poate fi, din punctul nostru de vedere, subiect de dispute literare, dar operația trebuie făcută cu discernămint. Cînd se consideră, de pildă, că aceste curente făceau „tabula rasa” din moștenirea artistică a veacurilor precedente transmise generației lor, că înțelegau arta ca pe o creație spontană, care arde totul și ridică pe un timp golșas propriile lor monumente, opinia este evident eronată. În faldurile ei se vede chiar cu cochetărie ignoranță. Nici chiar supra-realismul, manifestare de revoltă totală și refuz al lumii în care a apărut, nu putea nega trecutul și implicit munca de creație a veacurilor precedente.

În fine, notăm de experiment și experimentalism le găsim și în o treia ipostază, cea care a prilejuit îndoișbile discuții. Experimentul devine în acest caz un fel de cuvînt tabu, de formulă magică, care asigură și înaintea artistică autorului, îi acordă o dispensă miraculoasă care-l scutește de obligația de a fi înțeles, și însăși ideea de „public” pare spulberată. Conceptul de mesaj artistic (de strădanie necumtată pe planul efortului fizic, de muncă în cel mai dramatic sens pe care-l poate avea și de modestie pe plan moral) este repudiat cu superioritate. (Ar fi poate util să ne amintim că autonomul lui Luchian este intitulat „Zugravul”, că Argezi nu acceptă să i se zică maestre, că Faulkner se recomanda de meserie fermier). Încă o dată însă, termenul nu pare a fi pozitiv. Evident, ideea de experiment presupune o zonă de risc, atmosfera în care se mișcă alternează între lumină și umbră. Contururile lucrurilor pe care le privești se desosează în spațiu și sînt greu de desenat. Dar experimentul, în orice domeniu al victiei — și arta se află în acest moment pe același plan cu știința — nu evoluază niciodată la întâmplare și în afară de a avea constința, turbulență, neclarificată poate, difuză de cele mai multe ori, a unei finalități oarecare. Ideea vltioare a operii trebuie să existe de la început, în cadrul de ceturi. Prin încercări succesive, printr-o luptă dramatică cu materia, experimentatorul începe să degaje norii, să purifice orizontul, să se apropie de țel. Cînd opera este finalizată, rămîne evident că cariera artistului și mîntuirea drumului par, a hotărîrilor pe care le-a dat, a înfrîngerilor numeroase și a puținelor victorii pe care le-a reușit să obțină.

Noi nu ne aflăm, așadar, în cazurile care au provocat schimburi de opinii amintite, în fața unor adevărate experimente, ci în fața unor schite, vocalice mecanice, stereotipice de prea multe ori executate la un nivel diletant. Nu este cazul însă să ne întrebăm dacă nu cumva exagerează și noi, îngrozind prea puțin liniile fenomenului, dramatizînd dincolo de proporțiile sale reale? Tîna școlii artistice românească este o prezentă vie în cadrul mai larg al literaturii noastre contemporane. „Una din cele mai bune școli artistice din Europa”, afirma de curînd marele poet iugoslav Vasko Popa. Soluția, în măsura și în spiritul pe care o îngăduie ideea de cultură, constă, poate, în mai multă luciditate estetică, mai multă siguranță în judecata de valoare a mentorului critic. În special, a celui angajat într-o activitate redacțională. Artă nu poate sta mult timp sub semnul farsei și al exhibiției, și începătorii — pentru că de fapt de o asemenea categorie vorbim — trebuie ajutați pentru a descoperi în ei forța de curajul de a se sacrifica, de a se dărui unei pasiuni în care, cum spunea Brăncuși, artistul nu va cunoaște niciodată momente de odihnă, de vacanță și în care munca transformată în bucurie a creației se confundă cu viața. Artă nu poate sta prea mult timp — o tîmă mai mult — pe care-l lăbim o afirmă — sub imperiul clipel. „Pe bună dreptate sau nu, scria Eluard, eu cred că esențialul artei este eternitatea absolută. Ea nu există, bineînțeles, în afara lumii, ca ceva separat. Ea nu e fixă, în afara unei lumi în mișcare. Însă scopul ei esențial este de a transmite, de a dura, de a se menține cît mai mult timp posibil”.

Iordan CHIMET

cinema

- SPARTACUS — film pentru ecran panoramic. PATRIA — 9; 12,45; 16,30; 20,15.
- COMPARTIMENTUL UOGARILOR — cinematiscop: REPUBLICA — 9; 11; 13; 15; 17; 19,15; 21,30. STADIONUL DINAMO — 20,30. ARENELE LIBERTĂȚII — 20,30. FESTIVAL (completează Strănutul) — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21; la grădina — 20,30.
- SAPTE BĂIEȚI ȘI O STRENGĂRIȚĂ — cinematiscop: SALA PALATULUI (seria de bilete 1989 — orele 17,30 și seria 1995 — orele 20,15). LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21. BUCUREȘTI — 9; 11,15; 13,30; 16,45; 18,15. GRĂDINA DOINA — 20,30. STADIONUL REPUBLICII — 20,30. FEROVIA — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30. EXCELSIOR — 10,15; 12,30; 14,45; 17; 19,15; 21,30.
- DRAGOSTEA MĂI: CAPITOL (completează Judecata lui Paris) — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 21; la grădina — 20,30. MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45. MODERN — 9,30; 11,45; 14; 16,30; 19; 21,15.
- MAIORUL ȘI MOARTEA — cinematiscop: VICTORIA (completează Mai sus, mai repede, mai tare) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45. GRIVITA (completează Orient științific nr. 5/1967) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
- ANGELICA ȘI REGELE — cinematiscop: LUMINA — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,45.

- DACIA (completează Strănutul) — 7,45—21 în continuare.
- UNION PACIFIC — 10; 12; 14; OMUL CARE A FOST SHERLOCK HOLMES — 17,15; 19,15; 21,15. CINEMATECA.
- ÎNCURCĂTURĂ BLESTEMATĂ — 9,30; FALSTAFF — 12,15. IERBURII AMARE — 15; SEDUȘĂ ȘI ABANDONATĂ — 18; 21 — CENTRAL.
- OMUL CARE L-A UCIS PE LIBERTY VALANCE: UNION — 15,30; 18; 20,30.
- PROGRAM PENTRU COPII: DOINA — 9; 10.
- OGLINDA CU DOUĂ FEȚE: DOINA — 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45. FERENTARI (completează Uneteile gîndirii) — 15,30; 18; 20,30.
- TRADIȚII — ORIZONT ȘTIINȚIFIC NR. 5/1967 — MESTERII PĂMÎNTULUI — OMAGIU TEATRULUI ROMÂNESC LA 150 ANI DE LA PRIMUL SPECTACOL ÎN LIMBA ROMÂNĂ — DACĂ TRECI POPUL PONOARELOR — RETROSPECTIVA JUBILARĂ (20 DE ANI DE ACTIVITATE A CLUBULUI SPORTIV AL ARMATEI „STEUA”): TIMPURI NOI — 9—21 în continuare.
- PENTRU UN PIMN DE DOLARI — cinematiscop: GULEȘTI (completează Mama lui Adrian) — 15,30; 18; 20,30. BUCUGI (completează Oaspeți de iarnă) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21; la grădina — 20,30. FLAMURA (completează Judecata lui Paris) — 9; 11,30; 15,30; 18; 20,30.
- DOCTOR PRĂTORIUS — cinematiscop: ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE (completează Orient științific nr. 4/1967) — 10; 16; 18; 20.

- MONTPARNASSE 19: BUZESTI — 15,30; 18; la grădina — 20,30. DRUMUL SĂRII — 15; 17,30; 20.
- UN MARTOR ÎN ORAȘ: CRINGASI (completează Tensune înaltă la Bechet) — 15,30; 18; 20,30.
- DOAMNA DE PE SINE — cinematiscop: GLORIA (completează Sopișia) — 9; 11,15; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
- CALĂREȚUL DEASUPRA ORASULUI: UNIREA (completează Dasha) — 16; 18,15.
- MOARTEA VINE PE PLOAII: TOMIS (completează Istoria unui manuscris) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21; la grădina — 20,30. VOLGA (completează Orient științific nr. 4/1967) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
- PE GHEATA SUBȚIRĂ — cinematiscop — ambele serii: FLACĂRA — 15,30; 19,15.
- BANDA DE LAȘI: VITAN (completează Cristele fără taine) — 15,30; 18; la grădina — 20,30.
- FRENCH-CANCAN: MIORITA (completează O uzină de lapte) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
- JANDARMUL DIN SAINT-TROPEZ și JANDARMUL LA NEW YORK — cinematiscop: MUNCA — 16; 19,45.

- TIMIDUL: ARTA (completează Fabrica de împachetat fum) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45.
- VIAȚA LA CASTEL: MOSILOR (completează Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Ploiești) — 15,15; 18; la grădina — 20,30.
- TUDOR — cinematiscop — ambele serii: COSMOS — 15,30; 19,15.
- OMUL FĂRĂ PASAPORT — cinematiscop: VICTORUL (completează Gîmnașul) — 15,30; 18; 20,30.
- SUCCES, CHARLIE! — cinematiscop: COLENTINA (completează Al doilea eu) — 15,30; 18.
- RIO CONCHOS — cinematiscop: PROGRESUL — 15,30; 18; 20,30.
- APE LIMPEZI — cinematiscop: LIRA (completează Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Ploiești) — 15,30; 18.
- DULCEA PASĂRE A TINERETII — cinematiscop: COTROCENII — 15,30; 18; 20,30.
- DRAGOSTEA ȘI MODA: PĂCEA (completează De ziua mamei) — 15,45; 18; 20,15.
- TRAGETI ÎN STANISLAS!: GRĂDINA UNIREA — 20,30.
- SOTII ÎN ORAȘ: GRĂDINA EXPOZITIA (completează În tainițele muzeului) — 20,30.
- NU SINT DEMN DE TINE: GRĂDINA ARTA — 20,30.
- SECRETUL CIFERULUI: GRĂDINA COLENTINA — 20,30.
- DACI — cinematiscop: GRĂDINA PROGRESUL-PARC — 20,30.
- DRAGOSTE ȘI PĂLĂVRĂGELI: GRĂDINA LIRA — 20,30.

tv

- 18,00 — În direct... Emisiune economică. Transmisiune de la Fabrica de conserve „Flora”-București.
- 18,30 — Pentru copii: — A fost o dată... „Leul Îngimfat” (basm popular). Prezintă Brîndușa Zaița Silvestru. — Filmul „Juritul”.
- 19,00 — Pentru tineretul școlar: 1001 de întrebări.
- 19,30 — Teledinul de seară.
- 19,50 — Buletinul meteorologic. Publicitate.
- 20,00 — Aventurile lui Robin Hood.
- 20,30 — Cabinet medical TV.
- 20,50 — Orase și... orase.
- 21,00 — Teatrul în studio: „Don Juan” de Molière. În românește de Alexandru Kirilescu. Interpretază: Atena Demetriu, Doina Tutescu, Dorina Lazar, Stefan Iordache, Matei Alexandru, Emanoil Petrut, Titus Laptes. Regia: Dinu Cernescu.
- 22,00 — Pe arbele vailsului.
- 22,40 — Panoramic.
- 22,55 — Teledinul de noapte.

A început practica în producție a studenților. Și odată cu ea, frecvențele și rodnicile contacte științifice cu specialiștii uzinelor, șantierelor, agogatorilor. Foto: M. Cloc

Un teatru care cultivă cu pasiune piesa românească

Privind repertoriul acestei instituții, care-și va sărbători în curînd douăzeci de ani de activitate, dar care continuă o tradiție mult mai veche (la jumătatea veacului trecut literatul patriot C. D. Aricescu dădea spectacole în limba română cu o trupă de amatori la Pitești și Cîmpulung Muscelului), observăm o constantă preferință, care face cinste colectivului, pentru dramaturgia românească. Numai în ultimele două stagii nu a fost montată pe scena pitesteană clasică dramă istorică „Răzvan și Vidra” de B. P. Hasdeu, comedia de Camil Petrescu („Mitică Popescu”) și Tudor Musatescu („Visul unei nopți de iarnă”), o dramă mai puțin reprezentativă: „Cluș” de Victor Ion Popa. Precum și un buchet de lucrări dramatice contemporane, cum sînt „Să nu-ți faci prăvălie cu scară” de Eugen Barbu, „Sfîntul Mitică Blajin” de Aurel Baranga, „Neîncredere în foisor” de Nelu Ionescu. Varietatea tematică, structura, modalitățile de expresie ale acestor piese sînt de natură să confere interes și atractivitate repertoriului, configurația sa generală pînă sînt constituite temelii unei mîndri reale în școlii colectivului care-l promovează.

TEATRUL „AL. DAVILA” din Pitești

Urmăresc, de mai multă vreme, cu consecvență, activitatea acestui teatru și mi-șă înfrîmîndu-mi cu observații care nu sînt acumulate numai cu prilejul vizionării ultimelor premiere. După părerea mea, la teatrul din Pitești s-a încheiat, în cursul anilor, o echipă de actori omogenă, cuprinzînd aproape toate „embloisurile”, capabilă să abordeze texte dintre cele mai dificile.

Tinerii de acum zece-cincisprezece ani s-au maturizat, arta lor s-a fixat din punct de vedere profesional, perioada de dibuire, de soviașă, a trecut, rezultate multiple arată că actori ca Dem. Niculescu, Constan-

tin Zărnescu, Adrian Grigoriu, Ileana Zărnescu și alții au ajuns la un profil cert, la o anumită fermitate în modularea personajelor ce li se încredințează. Pentru a mă referi doar la exemplul recent, voi spune că asemenea impresii sînt generate de urmărirea modului în care se transformă un actor ca Dem. Niculescu din arrierul și năstul Vasile Vasile („Sfîntul Mitică Blajin”) în enigmaticul și înscutul File („Omul care aduce ploaia”, de R. Nash) sau în pătmasul de inavutire,

bază în colectivul de la Pitești, cu disponibilități și pentru altele de roluri decît cele de compoziție, în care se pare că-l preferă, în ultima vreme, regizorii: sau Ioana Ciomintan, care a dat o emoționantă expresie scenică, în registrul tragicomic, întîrziată domisoare Aurica din piesa lui E. Barbu.

Lingă aceste prezente se afirmă tinerii de talent, nedetașati încă de emoțiile debutului, ca Sorin Gheorghiță, o adevărată speranță a trupeii, distribuit în mod Radoslavescu, în special în „Să nu-ți faci prăvălie cu scară” face dovada unor calități de bun tehnician, lucid în descifrarea sensurilor celsel, o natură mai mult cerebrată decît tehnice, un constructor și mai puțin un poet al scenei. „Cluș” siguranța sa în alcătuirea distribuției se prezintă intrucivă deficitar, consecința fiind un spectacol în linii mari corect, dar fără strălucire și cu câteva aparții destul de stîncate.

Actorul Nae Cosmescu a pierdut din forță rezonanță, „Sfîntul Mitică Blajin”, avînd note personale în rezolvarea unor momente (de exemplu, scena telefoanelor sau finalul a cărui rezonanță lozincară a fost sensibil atențunată), dar și pastile după „originalul” bucureștean al Teatrului „Lucia Sturdza Buleandra”.

Discutabilă mi se pare experiența regizorală a unui alt actor, Ion Dumitrescu, care semnează direcția de scenă a comediei „Visul unei nopți de iarnă”. Distribuția care cu două excepții, se află sub semnul imprevizibilității și insuficiența inventivității regizorală au contribuit la confectionarea unui spectacol neinteresant, cu prea puține momente de fior liric și savoare comică.

„Viorea întîia” în materia de scenografie este Emil Moise, autorul decorurilor majorității spectacolelor vizionate. Consonant cu textele al căror cadru plastic îl întocmește, scenograful se arată într-o evoluție față de propria activitate anterioară, soluțiile sale plastice fiind rodul unor meditații al unor intenții de modernizare.

Teatrul din Pitești și se deschid perspective de progrese artistice continui. Pentru a se înscrie energetic pe această spirală, colectivul ar trebui să-și nărească și să promoveze în continuare, cu aceeași persistență, repertoriul național, nișea românească de valoare din zestreă lăsată de clasic sau din producția contemporană. În același timp, sînt necesare o sporită autoexiență, o muncă perseverentă de perfecționare profesională, care să ducă la înlăturarea înegalităților flagranțe observate adesea în spectacolele actuale. Întărirea spectacolului regizoral, introducerea unei mai mari stabilități, combaterea fluctuării și intoleranța față de formulele improvizate ar putea avea ca urmare mai buna utilizare a forțelor artistice, potențarea maximă a talentelor reale existente înăuntrul colectivului actoricesc. În sfîrșit, aspirația spre multilateralitate, spre diversificarea stilului spectacolar, re-nunțarea la pastile, aducerea unei amprente originale în piteștii nostru teatral actual mi se pare că ar putea să precupeze mai intens de tot cei care sînt legați, prin munca și creația lor, de această instituție.

Prezent relativ recent în colectiv, regizorul Mihai Mihai FLOREA

ELEMENTE NOI ÎN SISTEMUL DE PRACTICĂ STUDENȚEASCĂ

Convorbire cu prof. univ. Gheorghe BUZDUGAN director general în Ministerul Învățămîntului

— Care sînt obiectivele științifico-didactice vizate de această nouă formă de efectuare a practicii?

— Lucrînd direct în producție, într-unul din cele două schimburi de 8 ore dintr-o zi, avînd responsabilitatea unei munci personale și fiind stimulați către aceasta, viitorii ingineri pot fi orientați mult mai precis asupra sarcinilor ce le revin după absolvire, se familiarizează mai ușor cu această multilateralitate ale procesului de producție, cu ambianța uzinei sau a șantierului. În plus, avem convingerea că o asemenea modalitate nouă de efectuare a practicii le dezvoltă studenților dragostea față de profesunea aleasă, îi educă.

— Ce îndatoriri revin, în această ordine de idei, factorilor interesați în buna desfășurare a practicii studenților?

— Înainte de toate, o aplicare elastică a preve-

derilor regulamentare. Cu deosebire, este de dori ca participarea nemijlocită a studenților la desfășurarea activității concrete să nu se realizeze în detrimentul obținerii unei vizitii mai largi asupra procesului de producție. Cunoașterea amănunțită a procesului de producție în totalitatea lui sînt obiective care se cer menținute. Este adevărat că în sprînjini realizării lor se prevede rezervarea unui număr de 3—4 zile din stagiul respectiv de practică, în care studenții urmează să viziteze întreaga uzină, pentru a-și crea o imagine de ansamblu. De asemenea, colocoșive de practică vor fi sustinute la locurile de producție. Dar reușita acestor prevederi — cît și a sistemului de practică studentească în ansamblul său — depinde mai ales de contribuția conducătorilor de practică, de colaborarea strînsă cu specialiștii și inginerii din întreprinderi, investiți cu răspunderea îndrumării și controlului practicii studențești. Și, bineînțeles, de studenții însisi, cei mai interesați ca practica în producție să-și atîngă scopul.

Mihai IORDANESCU

teatre

- Teatrul de operă și balet: LOHENGRIN — 19.
- Teatrul „C. I. Notara” (la Teatrul de vară „Herăstrău”): SONET PENTRU O PĂPUȘĂ — 20.
- Teatrul satiric-muzical „C. Tănase” (sala Savoy): HORIA ȘI RADU ÎȘI ASUMĂ RISCU — 19,30.

PRIMIREA LA CONSILIUL DE MINISTRI A SECRETARULUI GENERAL AL ORGANIZAȚIEI METEOROLOGICE MONDIALE

Președintele Consiliului de Miniștri, Iosif Banc, a primit luni la amiază pe D. A. Davies, secretar general al Organizației Meteorologice Mondiale, cu care a avut o înțelegere privind problemele colaborării țării noastre cu Organizația Meteorologică Mondială și perspectivele de dezvoltare a acesteia.

La întrevedere, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, au participat: Gheorghe Hossu, președintele Comitetului de Stat al Apelor, Constantin Flitan, adjunct al ministrului afacerilor externe, și alte persoane oficiale.

În aceeași zi, D. A. Davies a fost primit de George Măcovescu, prim

adjunct al ministrului afacerilor externe.

În continuare, oaspetele a vizitat Institutul de studii și cercetări hidrotermice.

Apoi a făcut o vizită la Institutul meteorologic de la Băneasa, unde a intrat recent în funcție o instalație radar, ca urmare a cooperării Institutului cu Organizația Meteorologică Mondială. După ce a vizitat laboratoarele și timpul experimental agro-meteorologic, oaspetele a purtat discuții cu specialiștii de aici privind activitatea în domeniul meteorologiei și perspectivele de dezvoltare a colaborării institutului de specialitate din țara noastră cu Organizația Meteorologică Mondială.

(Agerpres)

PLECAREA TOVARĂȘULUI GHEORGHE RĂDULESCU LA ȘEDINȚA COMITETULUI EXECUTIV AL C.A.E.R.

Luni la amiază a plecat la Moscova tovarășul Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, reprezentant permanent al Republicii Socialiste România în C.A.E.R., pentru a participa la cea de-a XXX-a ședință a Comitetului Executiv al C.A.E.R.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, au fost de față Petre Blajovic, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, conducătorii ai unor ministere și instituții centrale. Erau prezenți A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, și membri ai ambasadei. (Agerpres)

Închiderea expoziției „Italia produce”

La București s-a închis expoziția „Italia produce” organizată de Institutul italian pentru comerțul exterior. În timpul celor 11 zile cât a fost deschisă, expoziția a fost vizitată de peste 200.000 persoane, printre care numeroși specialiști din diverse sectoare ale economiei noastre.

Cu prilejul închiderii acestei manifestări economice-comerciale italiene, dr. Franco Tardioli, directorul expoziției, a declarat, printre altele, redactorilor Agerpres — S. Lucian și T. Nițescu:

„Expoziția noastră a contribuit, fără îndoială, la stringerea relațiilor comerciale, la dezvoltarea colaborării economice dintre Italia și România. După cum s-a mai anunțat, în cadrul expoziției s-au prezentat produsele a circa 360 de firme, din care 200 au expus pentru prima oară în România.

Referindu-se la eficiența expoziției, d-sa a arătat că multe dintre

exponatele prezentate au trezit interesul reprezentanților comerțului exterior românesc și ai specialiștilor români, fapt reflectat în numeroasele tranzații perfectate. În viitorul apropiat firmele noastre vor exporta pentru prima oară în România o serie de mărfuri, achiziționate în schimb produse românești. D-sa a subliniat că expoziția s-a bucurat de succes, ea deschizând perspective tot mai largi dezvoltării relațiilor economice bilaterale.

În încheiere, dr. Franco Tardioli a spus: „Tin să subliniez, în numele Italiei, în frunte cu secretarul general al C.C. al P.C.R., Nicolae Ceaușescu, că prilejul expoziției, în cadrul căreia s-au prezentat produsele a circa 360 de firme, din care 200 au expus pentru prima oară în România.

(Agerpres)

răsfoind presa străină „Măsurile draconice ale dictaturii”

Sub titlul de mai sus, ziarul elvețian „Neue Zürcher Zeitung” excelent a scris despre teroarea dezlănțuită de junta militară în Grecia.

„La întrebarea ziaristilor, ministrul de Interne grek Patalos și ministrul pentru ordine publică, Paul Sotiropoulos, au răspuns că din cei 6.138 deținuți politici de pe insula Yaros ar fi fost eliberați 3.300. La întrebarea despre condițiile de viață, ei au spus că acestea sunt bune și că au fost înlocuite cu cele normale. Sotiropoulos a spus că el însuși a fost deținut în închisoare și că a vădit că deținuții politici sunt tratați cu respect și că au fost eliberați în condiții normale.

Auturul acestui articol a avut ocazia de a sta de vorbă cu o persoană care a fost deținut în insula Yaros. Ce mi-a spus interlocutorul vine să întărească cele arătate în scrierile publicate nu de mult de ziarul londonez „Times”. (Scrierile de la deținutul din Yaros în care acestia descriu condițiile inumane în care trăiesc).

Interlocutorul meu a fost transportat la 21 aprilie cu cătușele la mână, împreună cu alte 150 de persoane, bărbați și femei, pe stadionul atletic de fotbal „AEK” de lângă Nea Filadelfia unde au fost închiși în garderoba sportivilor. Închisoarea era atât de mică încât numai cîteva din deținuții epuizați se puteau întinde pe jos. Hrana consta din pine și o fiertură. Apă de băut primeam foarte puțin. Mereu și mereu se auzeau oameni delirând strigînd după apă. Cei care, din lipsă de spațiu, trebuiau să stea în picioare în jurul mesei, erau închiși de teamă să nu se atragă prin această atenția soldaților înarmați care patrulau în fața ușii și care se luau mereu cu trîșnă și cu țuică.

Teama celor închiși era cu atât mai mare cu cît își dădeau foarte bine seama că și cei care-și păzeau se temeau de moarte și de la orice incident ar fi recurs repede la măsura extremă. Cît de înmormântată era această frică o dovedește un incident care s-a avut loc printre deținuții de pe insula Yaros. Într-o zi, un ofițer a împuscat deodată fără nici o sîmție, pe un om numit Elis deoarece a avut impresia că îl amenința. Martorii spun că Elis se îndreptase spre ofițer pentru a-l întreba ceva.

Într-o noapte, pe care a înșură la carceri în care eram închiși, a fost împins foarte departe al EDA „Flia Flia”, care era într-o stare jalnică. Fusesse bătut și era plin de vînturi și de singe. Interlocutorul meu a fost de asemenea martorul maltrărilor unei dentiste care-l asea în fața ochilor. Într-o zi, un ofițer a venit să ia de la mine un cîștig și să mă ducă la închisoare. Când am văzut că ofițerul nu avea să mă ducă la închisoare, am început să strig: „Nu mă duceți la închisoare! Nu mă duceți la închisoare!”

În schimb, statele vest-europene au putut conștientiza că blocul nord-atlantic contravine în fapt propriilor lor interese naționale. Căci ce

noaptea de 21 aprilie nu au avut nici măcar timpul să-și pună ceva peste pijama.

Cei eliberați din lagărul improvizat pe stadionul de fotbal au fost încațerați în camioane și transportați la Scaramanga, în apropierea portului Pireu. Aici au fost încațerați împreună cu alte 1.100 de persoane aduse din împrejurimi pe un remorcher și transportați sub pază severă pe insula Yaros. Această insulă nu a fost folosită acum prima oară ca loc de detenție pentru deținuți politici. În special după războiul civil din 1948 aici au fost deportate multe persoane suspectate de o simpatie cu comunistii. Din 1957 instalațiile primitive existente nu au mai fost folosite și cu timpul s-au degradat. În clădirile acoperite, ale căror încăperi nesănătoase adăposteau de obicei 150 de persoane, au fost îngrămădite 750 de persoane. Restul deținuților au fost cazați în corturi. Insula este foarte des bîntuită de furtună și, deoarece primăvara aceasta a fost foarte caldă, s-a răspîndit repede gripa. Cei bolnavi tuseau într-una molipsindu-și pe ceilalți și nelăsîndu-și să doarmă. Acest lucru a intensificat nervozitatea generală, fiind astfel situația în care a izbucnit războiul civil. Este foarte probabil că o serie de deținuți s-au aflat pe insula Makronissos, renumită pentru fapte de groază care au avut loc aici în timpul războiului civil care a durat de la începutul anului 1946 la începutul anului 1949.

Cîtra de 6.138 deținuți anunțată de junta încă în aprilie nu este nici ea exactă, deoarece de atunci și pînă în prezent arestările au continuat. O lumină asupra problemei regimului militar o aruncă și faptul că orice observator extern care nu a probat demersurile guvernului Kollias este etichetat de presa greacă (afară sub controlul jurnalistilor comunisti) la fel de rău ca și de cîrind, fostul vicecancelar austriac Bruno Pittermann, împreună cu un parlamentar danez și unul italian, au sosit la Atena pentru a interzice în favoarea deținuților politici. Presa atenică l-a denumit imediat „purtașii de cuvînt al comunismului internațional”. Chiar și redactorul șef al cunoscutului ziar „New York Herald Tribune”.

În ce va consta victoria tactică în relațiile cu statele vest-europene, avînd în vedere schimbările petrecute în Europa? Această întrebare frîmțită intens cercurile conducătoare din S.U.A., antrenează în dezbateri Congresul și Pentagonul, în vederea cercetării politice, centre speciale de studii de la cele mai importante universități. Ca un corolar al acestei activități, în presa americană apar nu puține declarații ale unor oameni politici în care se recunoaște necesitatea revizuirii relațiilor cu țările Europei occidentale, a inițierii unei „ere a reconcilierii” cu ele.

Una dintre „soluțiile” posibile a fost înființată și într-o declarație a președintelui S.U.A., Johnson. Recunoscință că politica Washingtonului „trebuie să oglindească realitatea de astăzi, nu cea de ieri”, el a precizat însă menținerea și întărirea N.A.T.O., integrarea Europei occidentale și constituirea ei, ca atare, drept partener „egal” al S.U.A.

Desigur, în S.U.A. se fac auzite și glasurile unor oameni politici care cer abordarea cu realism a problemei relațiilor cu țările vest-europene, recunoașterea tendințelor pozitive care se dezvoltă la scara întregii Europe, renunțarea la politica agresivă în Asia de sud-est și în vi-surile de dominație asupra economiei, dezvoltarea unor relații economice fructuoase atât cu țările din vest cît și cu cele din est.

Deocamdată însă, după cum arată faptele, în administrația americană și în Congres precumpănesc forțele care se opun unei politici realiste. Același Walter Lippmann arată, nu de mult, că „într-o serie de motive guvernul american nu se identifică cu sentimentul european potrivit căruia a sosit vremea de a se pune capăt erei imediat postbelice”.

Judecînd după fapte, „criza de încredere” în relațiile americano-vest-europene va continua să se accentueze.

„Cercul gospodinelor”

(Urmare din pag. 1)

curțile oamenilor, ne-am informat. Pe urmă, au urmat la rînd construcția propriu-zisă, amenajările. Credeam că n-o să se mai termine. E greu să organizezi un lucru frumos...

Cel de-al treilea director se pregătise și el să spună ceva, dar n-a apucat. De la rădăcina unui brad (și nu chiluțura scurta). Apoi vînturile se îngîmărau cu tambalul și, în compania de înțelegere țară, o jupîniță tînră, îmbrăcată în frumosul port moldovenesc, începu să cînte...

Ea cînta, pe cînd alte tinere jupînite scoleau din pinivie cafele mari de lut, asudate de vinul cel rece.

Și, în același timp cu amenajarea localului — se desluși în sfîrșit glasul celui de-al treilea director — ne-am interesat de aprovizionare. Pentru că un local de alimentație publică nu-și poate crea un renume de pe ușa unui meșter șablon, criticat pe drept cuvînt în atâtea rînduri. Și mai e ceva: dacă un restaurant oarecare, așezat în oraș la răscurse de drumuri, poate rezista un timp oferind salam, slăniță și chiflele — pentru un astfel de sortiment oamenii nu se ucră pe virf de munte... Cu alte cuvînt, noi trebuie să oferim clienților noștri „ceva”, ceva deosebit. Ca să reziste, „Cercul gospodinelor” trebuie să atragă nu numai din punct de vedere estetic...

Ne-am consultat, am făcut încercări. Trebuia găsită „priza” culinară, punctul de atracție. Și am găsit-o în „arsenalul” aproape fără limită al bucătăriei moldovenești. Cîte bunătăți nu sînt pe la noi! Sarmale în foi de varză, mari cîrni, nuca, vorba ceea — sarmăuși și înghititura, și pișoale care atunci cînd sînt calde — le mănînci cu ochii; și o tochtura moldovenească, după care se spune că e păvîț să bei apă. Să vă mai vorbesc de pastrama pe care meșterul Rudolf de la carmangeria locală o prepară ca nimeni altul? Despre puii tăvăliți prin unt și rumeniți la ceain, în spuță?

Am zis: acestea sînt bucate bune, renumite, dar posibilitățile de a le realiza aveți? — Posibilități, îmi răspund directorii, nu erau, dar ni le-am creat. Într-o zi, toate, am pus carmangeria pe picioare; pentru vinul casei, pentru păsări ne-am creat rețetele directe cu producătorii; am căutat și am găsit meșteri iscusiți în prepararea bucatelor. Truștul nostru s-a zbatut. N-am stat cu mina înfiptă-n briu, așteptînd să ne pice mărfa — pară mălăiată.

Nici nu terminară directorii de vorbit, și pătrîndu-mă în „arsenalul” localului, dădu înlăturile ușile cuptoarelor încinse. Năvăli în grădina miros ademenitor de plăcînte și de pine caldă...

— Facem plăcîntă și deloc nu stă euptorul. Pină e gata oamanda clienților, servim totuși calm — crezu de cuvîntă să precizeze unul dintre directori.

Curînd, pe la mese începuseră din nou să rînjă fetele acelea tinere, îmbrăcate în port moldovenesc. Unele duceau vin, altele puțin fript la tavă, plăcînte, sarmale moldovenești, tocate cu bîrdă și înțute apoi pe lingă spuță, în oale mari de lut, pină se face foaia de varză galbenă ca lămfia. S-a mai servit tochtura cu mușle și mălăiuță caldă, de culoarea aurului vechi. Și mi-au venit în mințe frînturi din povestirile lui Creangă: „Făcînd mama un cupțior zdravăn de alivenci și plăcînte cu poale-n briu și părpîind niște pui tineri la frigare și apoi tăvălindu-l prin unt, pe la prînzul cel mic, chemă pe mătușa Măriuca lui moș Andrei la noi...”

Vă place să petreceți la „Cercul gospodinelor”?

Cei cîțiva turiști — unii români, alții străini — cărora le-am prezentat această întrebare, mi-au răspuns bucurosi. Din cele spuse am reținut 4 idei:

- a) localul e frumos și atrăgător;
- b) aici se pot bea vinuri naturale din podgorii renumite;
- c) micărușurile sînt adevărate delicii;
- d) ospitalitatea gazdelor — desăvîrșită.

Reîntors la masă, am spus celor trei directori: „Toate sînt bune și frumoase. Localul este original, aprovizionarea și deservirea deosebite. Dar totul ar fi în zadar dacă rentabilitatea...”

„Cercul gospodinelor” este cel mai rentabil local din împrejurimi — mi s-a răspuns. Deși așezat în virf de munte, acesta are marșă cîț trei unități similare, toate laolaltă.

Ne bucură pe toți consumatorii faptul că localurile de alimentație publică mai vechi, cărora li s-a dus vestea — ca „Bola rece” din Iași, „Cercul carpatin” din Brașov, „Bumbești” din Capitală — li se alătură și altele tinere, viguroase, cu personalitate. Astfel de restaurante sînt și rentabile, și capabile să satisfacă cerințele clienților lor. Ele au spart uniformitatea rețelei de alimentație publică și au dovedit că posibilități largi de dezvoltare și perfecționare are acest sector. Tocmai de aceea socotim că acțiunea trebuie continuată, mai rapid și pe un front mai larg.

vremea

Ieri în țară: Vremea a fost călduroasă și în general frumoasă în toate regiunile țării. Cerul a fost variabil. În cursul după-amiezii cerul s-a înnorat în vestul țării. În Banat, Crișana și Transilvania s-au semnalat descărcări electrice și averse izolate de ploaie. Vîntul a suflat slab, dină la potrivit, predominant din direcțiile sud și sud-est. Temperatura aerului în ora 14 se afla cuprînsă între 22 grade la Cîmpulung Muscel și 32 grade la Sînnicolau Mare și Răuți. În București: Vremea a fost frumoasă și călduroasă,

cu cerul variabil. Vîntul a suflat slab din est. Temperatura maximă a atîns 30 grade.

Timpu probabil pentru zilele de 5, 6 și 7 iulie. În țară: Vremea instabilă și în răscurse ușoare la începutul intervalului. Cerul va fi temporar noros și vor cădea averse locale de ploaie. Apoi vremea va deveni frumoasă, cu cerul variabil și cu ploaie izolate. Vînt potrivit. Temperatura minimă vor fi cuprînsă între 10 și 20 de grade, iar maximă între 20 și 30 de grade. În București: Vremea devine ușor instabilă. Cerul va fi schimbător. Vor cădea ploaie scurte durată în cursul după-amiezilor. Vînt potrivit. Temperatura va scădea ușor la început apoi va crește.

SPORT

Sportivi români peste hotare

HANDBAL

TURNUL FEMININ DE HANDBAL „TROFEUL ZAGREB” a luat sfîrșit cu victoria reprezentativei Iugoslaviei. Echipa României s-a clasat pe locul al doilea. Rezultate din ultima zi: România-Polonia 13-7 (7-3); Iugoslavia-Ungaria 10-7 (7-3).

TURNUL MASULIN DE HANDBAL „TROFEUL TASMADAN”, desfășurat la Belgard, a fost cîștigat la actuala ediție de selecționata Iugoslaviei, care în finală a înțut echipa României cu scorul de 28-15 (11-4). Pentru locul 3, reprezentativa R.F. a Germaniei a învins cu scorul de 18-12 (10-5) formația Bulgariei.

CAIAC-CANOE

ÎN CONCURSUL DE CAIAC-CANOE, desfășurat la Tampere (Finlanda), la care au participat sportivi din opt țări, reprezentanții României au dominat întrecerile otivînd zece probe prin Andrei Iogovici (3), juniorul R. Rujan (2), Co-

labiclov-Covolivo (2), Viorica Dumitru (2) și Nicodora-Ivanov.

O frumoasă comportare au avut sportivii români și la concursul de caiac-canoe de la Grünau (B.D. Germană), unde au obținut victorii prin Aurel Vărnescu (3), echipajele Antimov-Ivanov-Terente-Colenic (1) și Suhov-Serghel (1).

Pentru amatorii de grădinărit

Pe lacul Herăstrău a început ieri campionatul republican universitar de canotaj și caiac. În fotografie: imagine din proba de caiac dublu 500 m fele

Foto: M. Clac

În cîteva rînduri

LA ISTANBUL A AVUT LOC PARTIDA OMAGIALĂ DE FOTBAL DINTRE O SELECȚIONATĂ INTERNAȚIONALĂ ȘI ECHIPA GALATASARAY, organizată cu ocazia retragerii din activitatea competițională a cunoscutului portar turc Victoria. Au asistat 65.000 de spectatori.

ECHIPA CEHOSLOVACĂ DE FOTBAL DUBLA PRAGA, din rîndurile căreia fac parte cunoscuții internaționali Masopust și Viktor, va evolua miercuri 5 iulie la Tg. Mures în compania echipei locale A.S.A., recent promovată în prima categorie a țării.

LA STRANUL TINERETULUI DIN CAPITALĂ s-a disputat aseară întîlnirea internațională de polo pe apă dintre lotul de juniori al țării noastre și echipa Germaniei (R.D. Germană). Mecul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate 3-3 (0-0, 1-2, 2-1, 0-0). Astăzi de la ora 20.00 Chemie Halle joacă cu Rapid.

ÎN SPERTURILE DE FINALĂ (SIMPLU MASCULIN) AL TURNULUI INTERNAȚIONAL DE TENIS DE LA WIMBLEDON, Taylor (Anglia) a reușit să-l elimine cu 6-4, 8-6, 6-4 pe australianul Hefels. Newcombe (Australia) a dispus cu 6-4, 6-3, 6-4 de Fletcher (Australia), iar Bursner (R.F. a Germaniei) a cîștigat cu 6-4, 4-6, 4-6, 6-1, 6-3 în fața lui Kocch.

CU PRILEJUL UNUI CONCURS DE ATLETISM DESFĂȘURAT LA SANTA BARBARA (California), sprintera americană Barbara Farrell a egalat recordul mondial în proba de 100 m plat: 11"10. Această performanță a mai fost realizată de poloneza Eva Klobukowska și Irena Kivzenstein (la 9 iulie 1965) și de americanca Wynoma Tyus (la 31 iulie 1965). În cursa de 200 m plat, Wynoma Tyus s-a clasat pe locul trei cu timpul de 11"6"10.

CAMPIONATUL IUGOSLAV DE FOTBAL A FOST CÎȘTIGAT DE FORMAȚIA SARAJEVO, cu 42 de puncte. Următorii sînt Dinamo Zagreb — 40, Partizan — Belgrad — 38 și Voivodina Novi Sad — 33 etc.

ECHIPA DE FOTBAL VALENCIA este cîștigătoare ediției din acest an a „Cupei Spaniei”. În finală, Valencia a învins cu scorul de 2-1 (1-1) pe Atletico Bilbao.

(Urmare din pag. 1)

dinte al S.U.A., își proclama falomasa doctrină care interzice amestecul statelor europene în treburile țării Americi (exprimînd în fapt tendința burgheză de peste Ocean de a-și rezerva în exclusivitate continentul latino-american). Rezumatul în cuvîntele „America-americanilor”, această doctrină, care nu uită să stipuleze totodată angajamentul S.U.A. de a nu interveni în treburile interne ale statelor europene, a cunoscut de atunci metamorfoze radicale.

Faptul s-a petrecut treptat, de-a lungul timpului. Dar el s-a cristalizat, în special în anii de după ultimul război mondial, cînd țările vest-europene, slăbite de pe urma conflagrației, au devenit o țintă ușor accesibilă tendințelor expansioniste ale capitalului monopolist american, care a ieșit considerabil întărit din război. Mai tîrziu, alături sau în locul vechilor forți infiltrate au apărut altele. Dar anii au trecut și vremurile s-au schimbat. Pe tărîm economic, lucrurile au evoluat în direcție opoziționară față de monopolurile americane. Potrivit statisticilor, cota parte a S.U.A. în producția industrială a lumii capitaliste a scăzut de la 55,9 la sută în 1948 la 41,1 la sută în 1965, în timp ce ponderea industrială a statelor vest-europene a crescut de la 30,4 la sută la 34,1 la sută. O evoluție similară a înregistrat fluctuația procentelor atât în domeniul rezervelor de aur și vînt, cît și în cel al comerțului exterior.

Lucrurile s-au petrecut și ca în vestea cu ucenicii vrăjitor. În a doua jumătate a deceniului trecut, erîndu-se în nesă ai Pieței comune, cercurile dirigitoare din S.U.A. conțau pe faptul că, tratînd cu o entitate economică în loc de a negocia cu state separate, vor putea facilita lărgirea pieței de desfacere pentru propriile lor monopoliuri, avînd totodată în organizația „celor 6” o bază politico-economică a N.A.T.O. pe continent. Dar țările „mici” Europene parcurgînd un proces de emancipare economică, adoptînd măsuri vamale protecționiste în cadrul C.E.E., și sporindu-și puterea de concurență pe piețele lumii capitaliste, au făcut ca lucrurile să evolueze într-o direcție potrivnică monopolurilor nord-europene. Concomitent, statele vest-europene au vădit și primele tendințe de emancipare politică. Comenzînd aceste fenomene, decanul presei americane, Walter Lippmann, scria cu cîteva ani în urmă: „Europa occidentală a depășit dependența față de americani înecare parte o dată cu primul război mondial și nu va mai accepta conducerea și dominația americană în problemele europene”.

În fața Washingtonului se ridică cu acuitate problema readaptării tacticilor folosite în raporturile cu statele vest-europene. Ca urmare, la începutul acestui deceniu s-a născut așa-numitul „mare plan” sau „planul comunității atlantice”, atribuit fostului președinte Kennedy, privitor la reggruparea economică și politică a lumii occidentale dacă nu în ansamblu, cel puțin la scara atlantică. Devenit cunoscut în 1961 și bazat pe teoria „interdependenței națiunilor”, planul era menit să dea statelor vest-europene iluzia că S.U.A. ar fi dispusă să renunțe la o parte a prerogativelor de a hotărî în simul lumii occidentale și să împartă puterea cu aceste țări, „de egal la egal”. El

elaborată a evitării barierelor vamale prin pătrunderea „în spațiile înamicului” și strămutarea înfrîntării pe propriul său teren. După cum arată revista americană „Newsweek”, proprietățile americane în Europa occidentală „acaparate prin investiția de capital” — crasă în ritmul de 11 milioane dolari pe zi, adică 4 miliarde pe an.

Diferența de „talie” dintre conterețele americane și firmele vest-europene, faptul că primele se infiltrază în principalele ramuri industriale în care dispun de o tehnică superioară, înlesnesc acest proces de acaparare, ale cărui proporții provoacă alarmă atât în rîndurile capitaliștilor cît și al oamenilor politici din țările Euro-

pele occidentale. În fața primejdiei crescînde de a fi înghițite de capitalul străin, un șir de companii vest-europene au trecut la concentrarea producției, centralizarea capitalurilor — respectiv la fuziuni și încheierea unor înțelegeri defensive. Totodată, în ultima vreme au apărut un șir de proiecte oficiale de reducere a acestui pericol — cum ar fi o propunere pentru un „plan Marshall” tehnologic sau pentru o Comunitate tehnologică vest-europeană.

În același timp, în tot mai largi cercuri politice și de afaceri s-a manifestat tendința de a extinde relațiile economice cu țările socialiste, ca o acțiune de natură să reducă efectele presiunii americane și să contribuie la stabilitatea și independența economică a statelor vest-europene.

„A doua cucerire a Europei”

O dată ce planul „comunității economice atlantice” a eșuat, spre țările vest-europene a început o scurgere și mai masivă de capitaluri americane. Procesul de infiltrare s-a manifestat cu pregnanță în țările Pieței comune, vîndînd tactica minuițos

Spulberarea vechii spertorii cu privire la o așa-zisă „primejdie din spre Răsărit”, menită să justifice e-

Strategie globală — cu cine?

Spulberarea vechii spertorii cu privire la o așa-zisă „primejdie din spre Răsărit”, menită să justifice e-

Spulberarea vechii spertorii cu privire la o așa-zisă „primejdie din spre Răsărit”, menită să justifice e-

viața internațională

Dezbaterile de la O.N.U. în problemele Orientului Apropiat

NEW YORK 3. — Trimisul special Agerpres, R. Căpescu, transmite: După obișnuita intrerupere de sfârșit de săptămână, sesiunea extraordinară a Adunării Generale a O.N.U. și-a reluat luni dimineața lucrările. După cum se știe, la 30 iunie s-au încheiat dezbaterile generale și în prezent delegații înscrise la cuvânt explică motivele pentru care se pronunță în favoarea sau împotriva unuia sau altuia din cele șapte proiecte de rezoluție prezentate Adunării Generale.

Reprezentantul permanent al Suediei, Sverker Astrom, care a luat primul cuvânt, a adus la cunoștința participanților proiectul de rezoluție al celor 22 de țări cu privire la necesitatea ajutorului u-

manitar care să fie acordat refugiaților și celorlalte victime ale recentului conflict din Orientul Mijlociu, proiect care a fost depus simțat, când Adunarea nu a ținut ședință.

Trence Nsanze (Burundi) a prezentat unele noi modificări la proiectul de rezoluție al țărilor neangajate, subliniind că în dorința de a obține un sprijin cât mai larg, coatorii au făcut o serie de concesii față de proiectul inițial. El a adresat un apel autorilor celorlalte propuneri, cerându-le să se alăture coautorilor proiectului țărilor neangajate, al cărui punct principal este retragerea imediată a trupelor israeliene din teritoriile ocupate. Au mai luat cuvântul, în explicarea modului în care intenționează să voteze, Manuel Perez Guerrero (Venezuela), Adnan Pachachi (Irak), Thanat Khoman (Thailandă), Nesti Nase (Albania), Pedro P. Berro (Uruguay).

Lucrările sesiunii continuă.

Reuniuni de guvern în R. A. U. și Izrael

CAIRO 3 (Agerpres). — Duminică, guvernul R.A.U. s-a întrunit într-o ședință sub președinția lui Gamal Abdel Nasser, a anunțat postul de radio Cairo. După trei ore de dezbateri, Mohamed Falk, ministrul orientării naționale, a anunțat că guvernul a examinat noile evenimente intervenite pe plan militar și a făcut, de asemenea, o trecere în revistă a evoluției situației politice.

A fost discutat, de asemenea, un raport al Comitetului pentru problemele planificării privind efectuarea unor modificări bugetare în scopul compensării lipsei de valută provocată de închiderea traficului pe Canalul de Suez.

IERUSALIM 3 (Agerpres). — Guvernul israelian a examinat duminică situația creată în urma incidentelor produse de-a lungul Canalului de Suez, în Peninsula Sinai. Au fost examinate, de asemenea, o serie de alte probleme și au fost adoptate hotărârile. Una dintre acestea se referă la condițiile care permit reîntoarcerea refugiaților arabi, în urma operațiilor militare de luna trecută.

ÎNCHIEIEREA VIZITEI LUI N. PODGORNII ÎN SIRIA

DAMASC 3 (Agerpres). — La Damasc a fost dat publicității un comunicat cu privire la vizita lui N. V. Podgornii, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., în Siria la invitația președintelui Noureddin el Attasi.

În comunicat se arată că în cursul vizitei au avut loc tratative privind situația din Orientul Mijlociu și măsurile practice care trebuie luate pentru lichidarea consecințelor războiului dintre Izrael și țările arabe. Părțile au stat, de asemenea, în considerare diferite probleme ale situației internaționale care prezintă interes pentru ele.

Luni N. Podgornii a sosit la Bagdad. La invitația președintelui Republicii Irak, Abdel Rahman Aref, Nikolai Podgornii va face o vizită oficială în această țară.

O CUVÎNTARE A LUI PIETRO NENNI

ROMA 3. — Corespondentul Agerpres, N. Puica, transmite: Timp de două zile, C.C. al Partidului Socialist Unificat Italian a analizat probleme legate de viitoarea conferință națională a partidului. Președintele partidului, Pietro Nenni, vicepreședinte al guvernului italian, vorbind despre evenimentele din Orientul Mijlociu, a afirmat că este necesar să se transfere „ințelegerea focului” într-o negociere directă de pace, cu sprijinul O.N.U. Războiul nu poate să rezolve și nici nu a rezolvat nimic. Problemele sunt politice și se rezolvă numai la masa tratativelor de pace.

Referindu-se la situația din Grecia, vorbitorul a spus că pentru socialiști un alt motiv de îngrijorare îl constituie ușurința cu care dictează colonelilor a reușit să se instituie fără ca organismele care ar fi Consiliul European, Comunitatea economică europeană și N.A.T.O. să intervină, cu mijloacele de care dispun, pentru „a izola politic și moral o flagrantă uzurpare a puterii”.

NEW YORK

C. MĂNESCU A PLECAT SPRE PATRIE

NEW YORK 3. — Trimisul special Agerpres, R. Căpescu, transmite: Cornelii Mănescu, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, care a participat la lucrările sesiunii extraordinare a Adunării Generale a O.N.U., a părăsit luni New York-ul, îndreptându-se spre patrie.

Ministrul afacerilor externe al României, Cornelii Mănescu, împre-

ună cu Mircea Malita, adjunct al ministrului afacerilor externe, și ambasadorul Gheorghe Diaconescu, răspunzând unei invitații a lui A. Gromiko, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., au participat duminică după-amiază la o întâlnire a reprezentanților unor țări socialiste, care s-a desfășurat la sediul misiunii permanente sovietice la O.N.U.

CORESPONDENȚA DIN LONDRA DE LA LIVIU RODESCU

Demonstrații pe străzile Londrei

Duminică, 2 iulie. Imbrăcate în negru, cu tranșafizi roșii în mână, sute de femei au trecut pe străzile Londrei, simbolizând dolul și lupta, subliniind că în cazul în care victoria și încrederea în viitor, solidaritatea cu eroii poporului vietnamez. Publicul îngâmădit pe trotuare asista la una din cele mai impresionante manifestații londoneze în sprijinul cauzei poporului vietnamez. Era sfârșitul unei săptămâni de luptă pentru pace în Vietnam — zile care au înscris în viața a zeci de orașe britanice largi acțiuni de protest: marșuri, spectacole, conferințe, scrisori, înfățișări cu deputații pe culoarele parlamentului etc.

Săptămîna vietnameză

diocșă pe care alinașă politica intervenționistă americană, înfățișând totodată, tabloul creșterii curentului de protest în rîndurile opiniei publice din S.U.A.

Dintr-un capăt al pieței a pornit coloana de marș, înfrîndu-se pe distanțe lungi, pe străzile centrale ale Londrei. Din loc în loc, 15 care elegice personificau cercurile imperiale americane și intervenția lor în viața poporului vietnamez, victimele bombardamentelor, fermitatea luptătorilor vietnamezi în fața invadatorilor. Ajungînd în fața ambasadei S.U.A., pîzită de puternice cordoane polițienești, demonstrații au dat glas sentimentelor lor de indignare și protest. Cîndărea, cu toate drapelurile înalte la ferestre, părea o insulă izolată, bătută de valul opiniei publice.

Pe întinsele peluze verzi din Hyde Park, circa 10 000 de oameni au ascultat cuvîntările rostite de 24 vorbitori, de la două tribune improvizate pe câmpoane. Deputați laburisti, lideri ai unor sindacate, reprezentanți ai partidelor comunist și liberal, ai unor organizații de tineret și de luptă pentru pace au condamnat războiul dus de S.U.A., au subliniat dreptul sfînt al vietnamezilor la pace, libertate și independență, și-au exprimat solidaritatea deplină cu aspirațiile și cauza justă a poporului vietnamez, au chemat la intensificarea și largirea mișcărilor de protest în opinia publică din Marea Britanie și din întreaga lume.

agențiile de presă transmit:

- Puternică manifestație la Seul
- Cazul Chombe
- Tensiunea din Nigeria

Puternică manifestație la Seul. Aproape 10 000 de studenți sud-coreeni au demonstrat luni pe străzile Seului, la plecarea vicepreședintelui S.U.A., Hubert Humphrey. Intre demonstrații și poliție au avut loc ciocniri violente. Studenții au scandat lozinci de protest împotriva falsificării alegerilor parlamentare de la 6 iunie.

Vizita oficială în Polonia a președintelui de Gaulle va avea loc între 6 și 12 septembrie 1967, s-a anunțat într-un comunicat oficial dat publicității la Paris.

Postul premier congolez Chombe continuă să fie reținut în Algeria. Conducerea „Mișcării populare a revoluției”, partid politic creat de președintele statului Congo (Kinshasa), a dat publicității un comunicat în care își exprimă „neliniștea în legătură cu faptul că unele guverne occidentale fac presiuni asupra autorităților algeriene pentru a împiedica remiterea lui Moise Chombe justiției congoleze”. „Conducerea M.P.R., adaugă comunicatul, proclamă solemn în fața lumii că statul Congo a fost întotdeauna victimă imixtiunii străine și că orice intervenție în legătură cu cazul lui Chombe, problemă în exclusivitate internă, va fi considerată ca un act neprietenesc la adresa poporului congolez”.

O declarație a guvernului R. S. Cehoslovacie în legătură cu agresiunea S.U.A. împotriva unor regiuni ale Cambodgiei a fost transmisă de agenția C.T.K. Declarația condamnă cazurile repetate de agresiune împotriva Cambodgiei din partea S.U.A. și a aliaților lor, reafirmă sprijinul deplin acordat politicii Cambodgiei și recunoașterea integrității sale teritoriale.

Primele unități de partizani din Ecuador au apărut în nordul regiunii centrale a țării. După cum scrie influentul ziar ecuadorian „El Comercio”, partizanii operează în pădurile din statul San Lorenzo, la frontiera dintre Ecuador și Columbia. Aceștia sînt primele știri care recunosc existența unei mișcări de partizani în Ecuador.

În Nigeria crește încordarea. „O înfruntare militară este inevitabilă”, a declarat simțat seara un purtător de cuvînt al guvernului federal, referindu-se la conflictul care-l opune pe Ojukwu, guvernatorul provinciei estice, autopromădat stat independent, autorității centrale conduse de generalul Gowon.

Franta a efectuat o nouă experiență nucleară, anunțată un comunicat oficial publicat la Paris. Experiența a avut loc duminică la baza Mururoa din Pacific cu o încărcătură de putere restrînsă. Aceasta este ultima din seria de experiențe prevăzute pentru anul 1967, precizează comunicatul.

Prima emisiune de televiziune în culori din Europa a fost transmisă simțat de radioteleviziunea britanică. După un număr de încercări, B.B.C. a inaugurat cu o transmisie de la meciurile de tenis din Wimbledon o perioadă experimentală de cinci luni pentru televiziunea în culori. Prima emisiune în culori a fost urmărîtă doar de cîteva mii de spectatori, cărora li s-au distribuit aparatele speciale, destul de costisitoare.

Solidaritate cu democrații greci întemnițați

BRUXELLES 3 (Agerpres). — Buletinul informativ al Partidului Comunist din Belgia a publicat un apel adresat comunistilor belgieni în care se arată că Manolis Glezos și alți democrați greci se află în primejdie. S-a aflat recent, se spune în apel, că guvernul din Grecia pregătește, pe baza unor date false, un proces împotriva unor fruntași ai partidelor democratice din Grecia, printre care Manolis Glezos, I. Iliu, L. Kirkos, A. Papanдреu, și mulți alții. Apelul îndeamnă pe comunistii belgieni și pe toți democrații din țară să-și manifeste solidaritatea cu deținuții politici din Grecia.

Primul ministru al Franței a sosit la Moscova

MOSCOVA 3 (Agerpres). — Luni a sosit la Moscova, într-o vizită oficială, la invitația guvernului sovietic, primul ministru al Franței, Georges Pompidou, însoțit de ministrul afacerilor externe, Maurice Couve de Murville. Pe aeroport, oaspeții francezi au fost întâmpinați de Alexei Kosighin și alte persoane oficiale.

În aceeași zi, Georges Pompidou i-a făcut o vizită la Kremlin lui Alexei Kosighin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Cu acest prilej a avut loc o convorbire la care au participat Maurice Couve de Murville, ministrul afacerilor externe, și alte persoane oficiale.

Guvernul sovietic a oferit apoi un dejun în cinstea premierului francez, Georges Pompidou. Au participat Leonid Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., Alexei Kosighin, și alți conducători de stat al U.R.S.S. Din partea franceză au fost prezenți Maurice Couve de Murville, ministrul afacerilor externe, și alte persoane oficiale.

Prințul s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească. În toasturile rostite cu acest prilej, cancelarul Klaus și ambasadorul Gheorghe Pele au subliniat importanța vizitei pentru dezvoltarea în continuare a bunelor relații dintre Austria și România.

Rezultatele alegerilor din R. D. Germană

BERLIN 3. — Corespondentul Agerpres, Șt. Deju, transmite: La Berlin au fost date publicității, luni, rezultatele alegerilor pentru Camera Populară a Republicii Democratice Germane. După cum a declarat Comisia electorală, din cei 11 341 729 de cetățeni au drept de vot din R. D. Germană, s-au prezentat duminică în fața urnelor 98,82 la sută. Dintre aceștia, 99,93 la sută și-au dat votul pentru candidații Frontului Național al Germaniei Democratice, iar 0,07 la sută — împotriva.

de stat, înalți funcționari în Cancelaria Federală.

Prințul s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească. În toasturile rostite cu acest prilej, cancelarul Klaus și ambasadorul Gheorghe Pele au subliniat importanța vizitei pentru dezvoltarea în continuare a bunelor relații dintre Austria și România.

CU OCAZIA APROPIATEI VIZITE ÎN ROMÂNIA A CANCELARULUI AUSTRIEI

VIENA 3. — Corespondentul Agerpres, P. Stăncescu, transmite: Ambasadorul României la Viena, Gheorghe Pele, a oferit luni un dejun în onoarea cancelarului Austriei, Josef Klaus, cu ocazia apropiatei vizite a domnului Klaus în Republica Socialistă România. Au participat Carl Bobleter, secretar

de stat, înalți funcționari în Cancelaria Federală.

Prințul s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească. În toasturile rostite cu acest prilej, cancelarul Klaus și ambasadorul Gheorghe Pele au subliniat importanța vizitei pentru dezvoltarea în continuare a bunelor relații dintre Austria și România.

ARGENTINA RESPINGE „UMBRELA MILITARĂ” AMERICANĂ

BUENOS AIRES 3 (Agerpres). — Argentina s-a alăturat poziției Braziliei și a confirmat oficial că nu mai sprijină acțiunile în vederea creării unor forțe permanente interamericane. Ministrul argentinian al afacerilor externe, Nicanor Costa Mendez, a declarat că țara sa „nu va mai da nici un sprijin creșterii forțelor de pace interamericane”.

În legătură cu aceasta, observațiile din Buenos Aires menționează că guvernul brazilian a afirmat, în urmă cu câteva săptămîni, că apărarea instituțiilor și suveranității naționale „este în exclusivitate de competența guvernelor naționale și forțelor armate ale fiecărei țări de pe continentul american”.

În trecut, Brazilia și Argentina au fost principalele susținătoare ale creării unor asemenea forțe permanente, considerînd că este necesar ca întregul continent să fie plasat sub „o umbrelă militară” americană. Observatorii consideră că noile poziții adoptate de cele două guverne se datoresc lipsei oricărui eocou favorabil în rîndurile altor țări latino-americane a integrării militare interamericane.

UN „NOU STATUT” PENTRU PANAMA

Intre S.U.A. și Panama a intervenit un acord privind un alt statut al actualului canal interoceanic și pentru străpungerea unei noi căi navigabile, anunțată agenția U.P.I.

Panama. În virtutea unei vechi tradiții, drapelul național este înălțat, în toate oasele țării, odată cu răsăritul soarelui și coborîl la asfințit. Cere-mononia ar vrea să semnifice deplina suveranitate a statului Panama asupra teritoriului său. Există însă o regiune, zona Canalului Panama, în care de decenii flutură drapelul instelat al Statelor Unite. Încă din 1903, în baza unui tratat bilateral S.U.A. au preluat construcția canalului de pe istmul panamez. Ele și-au asumat dreptul de a „folosi, ocupa și controla pe termen nelimitat” o zonă de 1432 km pătrați, precum și dreptul de a menține aici forțe militare. Zona canalului a fost transformată într-o posesiune americană. În interiorul zonei guvernenează cu drepturi depline Compania americană a canalului. Acolo se află vile luxuase, hoteluri pentru cei 60 000 de cetățeni americani care lucrează în cadrul companiei. Se află, de asemenea, 15 baze militare, care au devenit ființele sudice al S.U.A. în Caraibe. Suma de mai puțin de două milioane de dolari pe care S.U.A. o plătește anual drept arendă nu este dect o sumă simbolică față de profiturile de

190 milioane încasate de S.U.A. din exploatarea canalului.

Situația creată de vechiul tratat a făcut ani în sir permanente și dramatice conflicte care au impus în cele din urmă revizuirea lui. După trei ani de tergiversări, după ce au fost elaborate zeci de variante, zilele acestea s-a anunțat că între delegațiile celor două țări a intervenit un acord asupra „forme și conținutului” a trei tratate separate privind Canalul Panama.

Continutul acestor acorduri n-a fost dat încă publicității. Știri de presă anunță însă că, printre altele, ele ar prevedea mărirea redevențelor anuale către Panama, sporirea rolului statului panamez în administrarea canalului. Noul problemă rămîn însă bazele militare, pentru care S.U.A. dorește să obțină acoperire juridică din partea guvernului panamez. După cum se vede, în negocierile care au avut loc ca răspuns la presiunile opiniei publice, S.U.A. n-au urmărit altceva decît să mențină actuala ei influență, lezînd în continuare suveranitatea statului Panama, libertatea și demnitatea poporului panamez.